

ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2556

ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2556

สุทธิพงษ์ พลอยสด. (2556). ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ สกุลคู, รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนาณรงค์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว 2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 396 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนค่า 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) t-test การวิเคราะห์แปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. นิสิตมีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว นิสิตมีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในระดับมาก

2. นิสิตชายกับนิสิตหญิงมีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตทุกกลุ่มวิชามีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนและด้านการสนับสนุนจากครอบครัว และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านอาจารย์ที่ปรึกษาที่พบว่า นิสิตกลุ่มวิชาทัศนศิลป์และนิสิตกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากลมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

PROBLEMS IN DOING FINE ART THESIS OF FINE ARTS STUDENTS
AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
SUTHIPONG PLOYSOD

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2013

Suthipong Ploysod. (2013). *Problems in Doing Fine Art Thesis of Fine Arts Students at University*. Master thesis, M.Ed.(Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr.Jaruwan Skulkhu. Assoc.Prof.Dr.Achara Wattananarong.

The purposes of this research were first to study the problems in doing Fine Arts thesis of bachelor students in Faculty of Fine Arts at Srinakharinwirot University in five aspects; students' readiness, characteristic of thesis advisor, university's academic service, relation among friends, and family supporting in thesis writing, and second, to compare the problem in doing thesis in these aspects and in overall classified by gender, major field of study, and grade point average. The sample were 396 senior students in the Faculty of Fine Arts who enrolled in second semester of academic year 2012. The instrument used for data collection was a Likert-type, five-point rating scale questionnaire. The statistical procedures used for data analysis included mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance, and Scheffe' method.

The research finding revealed that:

1. The problems in doing thesis of Fine Arts students were at moderate level, when considered in each aspect it was found that students' readiness, university's academic service, characteristic of thesis advisor, relation among friends, and family supporting in thesis writing were at moderate level while the university's academic services aspect was at a high level.
2. There was no significant difference between male and female students on problem in doing thesis
3. Students of all major fields of study had no significant difference on problems in doing Fine Arts thesis as a whole and in 4 aspects: students' readiness, university's academic service, relation among friends, and family support in thesis writing. However these was significant difference found on the problems in aspect characteristic of thesis advisor among students from Visual Arts and Western Music fields
4. Students with different academic achievement had significant difference in overall and in the aspect of characteristic of thesis advisor and relation among friends, but these was no difference found in the aspect of students' readiness, university's academic service, and family supporting in thesis writing

ปริญญาานิพนธ์
เรื่อง
ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ของ
สุทธิพงษ์ พลอยสด

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2556

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ .....คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก .....ประธาน
(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู) (อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์)

.....ที่ปรึกษาร่วม .....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์) (อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รวีวรรณ วรรณวิไชย)

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู และ รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนาณรงค์ ที่ให้ความกรุณา ให้คำปรึกษาชี้แนะ ให้ความรู้และคำแนะนำต่างๆ รวมทั้งปรับปรุง และแก้ไขปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ด้วยความเอาใจใส่ จนกระทั่งปริญญาานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวารพงษ์ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติดา สุธรรมรักษ์ อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา อาจารย์ ดร.รวีวรรณ วรรณวิไชย ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์และทรงคุณค่ายิ่งในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณนิสิตชั้นปีที่4 ทุกคนในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจเป็นอย่างดี ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในสาขาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ในการเรียนระดับปริญญาโท และพี่ๆ เพื่อนๆ ที่ได้ช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยในด้านต่างๆ ตลอดและเสมอมา

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดู และเป็นกำลังใจ ในการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ คุณค่าของปริญญาานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา อาจารย์ และบุคคลที่เคารพรักทุกท่าน

สุทธิพงษ์ พลอยสด

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ความหมายและความสำคัญของศิลปกรรมนิพนธ์.....	10
ความหมายของศิลปกรรมนิพนธ์.....	10
ความสำคัญของศิลปกรรมนิพนธ์.....	12
องค์ประกอบในการทำศิลปกรรมนิพนธ์.....	14
ด้านความพร้อมของนิสิต.....	14
ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา.....	16
ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	20
ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน.....	24
ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว.....	28
ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์.....	29
การทำศิลปกรรมนิพนธ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	38
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การเก็บรวบรวมและจัดกระทำข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	59
วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สรุปผลการวิจัย.....	60
การอภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	78
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม.....	80
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของแบบสอบถาม.....	97
ประวัติย่อผู้วิจัย	100

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มวิชาที่ศึกษา.....	38
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	44
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน.....	45
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมของนิสิต เป็นรายชื่อ.....	46
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นรายชื่อ.....	47
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นรายชื่อ.....	48
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เป็นรายชื่อ.....	49
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว เป็นรายชื่อ.....	50
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม และในแต่ละด้านจำแนกตามเพศ.....	51
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามกลุ่มวิชา.....	52
11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มวิชา.....	53

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามกลุ่มวิชา เป็นรายคู่.....	54
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	54
14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	55
15 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	57
16 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	58
17 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมทุกด้านจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	58

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ ความรู้และภูมิปัญญาของแต่ละสังคมได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติได้ส่งผลให้หลายประเทศหันมาทบทวนบทบาทและแนวทางการจัดการศึกษาของประเทศตนอย่างจริงจังเพื่อเป้าหมายในการสร้างและพัฒนากำลังคนที่มีความสามารถที่จะนำการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมการเมือง และวัฒนธรรมของประเทศให้ได้อย่างมั่นคง (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2543: 1-3) การศึกษาระดับอุดมศึกษามีบทบาทอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการสร้างความมั่งคั่งทางปัญญา ผ่านกระบวนการการผลิตกำลังคนระดับสูง การพัฒนาการวิจัย การส่งเสริมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ฯลฯ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2551: 3) ส่วนจรัส สุวรรณเวลา (2540: 12 -13) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมาการศึกษาในมหาวิทยาลัยไทยเน้นเนื้อหาวิชามากกว่าการสร้างวิจรณ์ญาณ และความคิดสร้างสรรค์ บัณฑิตต้องชวนช่วยสร้างคุณลักษณะเหล่านี้เองภายหลังจบการศึกษา และในระยะหลังนี้ผลิตเพิ่มจำนวนมากขึ้นคุณภาพการศึกษาจึงด้อยลงไป บัณฑิตมีความสามารถทางวิชาการต่ำกว่ามาตรฐานสากล และขาดคุณลักษณะที่จำเป็นหลายประการ เช่น วิจรณ์ญาณ การรู้รอบ และความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และเนื่องจากการเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการสังเกต ชักถาม จดจำ การสำรวจ และการปฏิบัติจริงจากการอ่าน การเรียนในระดับนี้จึงยากกว่าระดับมัธยมศึกษา และนักศึกษาในระดับนี้มีความใกล้ชิดกับอาจารย์น้อยจึงต้องรู้จักค้นคว้า สร้างวินัยให้ตนเอง ในด้านการเรียนค่อนข้างจะอิสระไปไหนมาไหนได้สะดวก ไม่มีอาจารย์ควบคุมดูแลหรือบังคับให้เข้าชั้นเรียนจึงเป็นเหตุให้หลายคนไม่รู้จักรับผิดชอบตนเอง (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530ข: 20) ด้วยเหตุนี้เพื่อให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการพัฒนาทางด้านคุณภาพและมีมาตรฐาน จึงมีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้นเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิต ซึ่งมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับปริญญาตรี จะต้องประกอบด้วย ด้านคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเกี่ยวกับการจัดการทางจริยธรรมวิชาชีพการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม ค่านิยม การจัดลำดับความสำคัญ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น ด้านความรู้มีความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบรู้หลักทฤษฎีที่สัมพันธ์กันได้ ต่อยอดองค์ความรู้เพื่อเตรียมปฏิบัติวิชาชีพและตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ เทคนิคข้อบังคับรวมถึงวิธีการปรับปรุงให้ทันกาลเวลาเพื่อตอบสนองสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ด้านทักษะทางปัญญาบัณฑิตจะต้องสามารถทำการวิจัยและประเมินข้อมูลใหม่ๆ สามารถปฏิบัติงานและ

แยกแยะสถานการณ์ที่ต้องการแก้ไขด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ พร้อมทั้งนำความรู้ในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาประยุกต์ใช้เพื่อตอบสนองสถานการณ์ได้ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสามารถแสดงออกในสภาวะผู้นำและความคิดริเริ่มต่อบุคคลหรือสมาชิกของกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ และมาตรฐานสุดท้ายที่บัณฑิตที่มีคุณภาพพึงมีคือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศศรั้งนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในวิชาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552: 9) กล่าวโดยสรุปด้วยเหตุดังกล่าวจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมการเรียนรู้มาเป็นการมุ่งเน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษากว่าคือในปัจจุบัน กระบวนการหาความรู้ของนิสิตไม่ได้ขึ้นกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวแต่ต้องประกอบการศึกษาด้วยตนเองจากภายนอกไม่ว่าจะเป็นการค้นคว้าจากแหล่งการศึกษาต่างๆ หรือการสร้างความคิดริเริ่มหาค้นคว้าความรู้ใหม่ จะต้องมีการกำหนดถึงขอบเขตและความชัดเจนขององค์ความรู้เพื่อให้สิ่งที่ศึกษามีคุณภาพและเป็นประโยชน์ที่สุดในการประกอบวิชาชีพของบัณฑิตต่อไป

การจัดการศึกษาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในประเทศไทยในระยะเริ่มแรกถือกำเนิดขึ้นจากการที่ระบบอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยในประเทศไทยได้มีการพัฒนาขึ้นโดยการเพิ่มความหลากหลายในศาสตร์ต่างๆ ซึ่งเป็นหัวใจหลักในเชิงสากลของระบบโครงสร้างมหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยต่างๆ เกิดความตื่นตัวไม่ว่าจะเป็น ภาควิชาศิลปศึกษา หรือครุศิลป์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แผนกวิชาศิลปศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ที่มุ่งเน้นการศึกษาค้นคว้าทางด้านศิลปศึกษาในขอบเขตของครุศาสตร์ได้พัฒนาจนกระทั่งเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ขึ้นมาส่งผลให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ก่อตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์กันมากขึ้น อาทิ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น ซึ่งการก่อกำเนิดของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นปรากฏการณ์อันดีสำหรับสังคมไทยและวงการศิลปกรรมไทย เนื่องจากเป็นการก่อให้เกิดความหลากหลายในชุมชนวิชาการในมหาวิทยาลัยอีกด้วย ซึ่งสถาบันต่างๆ ที่มีคณะศิลปกรรมศาสตร์ได้จัดการเรียนการสอนให้มุ่งเน้นการพัฒนาความหลากหลายในการศึกษาศิลปะแขนงต่างๆ ทางด้านทัศนศิลป์ นฤมิตรศิลป์ ดุริยางคศาสตร์ รวมทั้งการผลิตบัณฑิตที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่เรียกว่าศิลปกรรมนิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรเพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการประมวลความรู้ทางวิชาการเพื่อใช้ในการต่อยอดและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ตามกระแสตลาดแรงงานในปัจจุบันและยังเชื่อมโยงศิลปกรรมสาขาต่างๆ กับสังคมเพื่อให้ศิลปกรรม มีบทบาทอยู่ในทุกวงการธุรกิจ บทบาทของคณะศิลปกรรมศาสตร์ยังผลักดันศาสตร์และศิลป์เพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนและสังคมไทย (คณะศิลปกรรมศาสตร์. 2536: 136)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เริ่มเปิดแผนกวิชาศิลปะศึกษา ภายใต้คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ในปีพุทธศักราช 2511 และผลิตบัณฑิตทางด้านการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกศิลปศึกษา เป็นแห่งแรกในประเทศไทย เมื่อพัฒนามาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีพุทธศักราช 2518 ภารกิจทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ได้พัฒนาต่อไป โดยการขยายโครงสร้างเป็นภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม และภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภายใต้คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรมได้เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกศิลปศึกษา และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกศิลปะมุ่งเน้นทางการออกแบบ สื่อสาร ส่วนภาควิชาดุริยางคศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ทั้งวิชาเอกดุริยางคศาสตร์ไทย และดุริยางคศาสตร์สากลโดยเริ่มภารกิจในโครงสร้างใหม่ ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2519 เป็นต้นมา รวบรวมปีพุทธศักราช 2530 แนวคิดในการขยายบทบาททางด้านศิลปกรรมศาสตร์ไปสู่การเป็น คณะศิลปกรรมศาสตร์ได้ปรากฏชัดขึ้น หลังจากนั้นการเสนอโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ก็เริ่มขึ้นในปีถัดมา โดยคณะบุคคลที่ปรารถนาจะเห็นรสนิยมอันประณีตงดงามและมีระบบแบบแผนทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ พัฒนาขึ้นในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและสังคมไทย ทำยที่สุดโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ก็ได้รับการอนุมัติ เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ 2536 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาในวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ 2536 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 8 สาขาวิชาดังนี้ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร สาขาวิชาศิลปการแสดง สาขาวิชานาฏศิลป์ สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล และสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา เป็นหลักสูตรปัจจุบันที่มีนิสิตปัจจุบันเรียนอยู่ การศึกษาระดับปริญญาตรีระยะเวลาในการศึกษา 8 ภาคการศึกษาไม่นับรวมภาคฤดูร้อน จำนวนหน่วยกิตรวมอย่างน้อย 142 หน่วยกิตตลอดหลักสูตรแบ่งเป็นหมวดวิชา ดังนี้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเอก 85 หน่วยกิต หมวดวิชาโท 18 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 9 หน่วยกิต ในหมวดวิชาเอกบังคับนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล สาขาวิชาทัศนศิลป์ และสาขาวิชาศิลปะการแสดง โดยมุ่งพัฒนาการเรียนการสอน การค้นคว้าวิจัย การสร้างสรรค์ศิลปกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายความเป็นเลิศ (Excellence) ความเสมอภาค (Equity) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และความเป็นสากล (Internationalization) (คณะศิลปกรรมศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

ศิลปกรรมนิพนธ์ (Fine Art thesis) ของนิสิตปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) กำหนดศิลปกรรมนิพนธ์เป็น 2 ภาคคือภาคนิพนธ์และสร้างสรรค์ สำหรับภาคนิพนธ์ประยุกต์รูปแบบมาจากการทำวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา ผลักดันให้นิสิตวางแผนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ความคิดที่จะเป็นประโยชน์กับการสร้างสรรค์ผลงานของตน ให้มีระบบอ้างอิง บรรณานุกรม ที่ถูกต้องชัดเจนเพื่อฝึกมารยาทและระบบระเบียบทางการศึกษาค้นคว้า (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2545: 164) ศิลปนิพนธ์ที่มีคุณภาพเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความสามารถและ

ความประณีตของงานโดยที่คุณภาพทางด้านเนื้อหาขึ้นอยู่กับความถูกต้องและคุณค่าทางวิชาการเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามการเสนอผลการวิจัยในลักษณะรูปเล่มก็ต้องมีคุณภาพด้วย ลักษณะต่อไปนี้เป็นสิ่งบ่งบอกถึงคุณภาพของการนำเสนอศิลปนิพนธ์และในรูปเล่มที่นักศึกษาควรคำนึงถึง ได้แก่ รูปเล่มมีความคงทน วัสดุที่ใช้ทำปกนอกและกระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ต้องมีคุณภาพ ตรงตามข้อกำหนด การเข้าเล่มต้องเรียบร้อยขอบโดยรอบของเล่มไม่ขรุขระความยาวและความหนา ศิลปนิพนธ์ที่ดีควรมีความยาวของเนื้อหาที่เหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป อันแสดงถึงความสามารถของผู้เขียนในการใช้ภาษาได้อย่างกระชับ เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจ ภาษาและการเขียนศิลปนิพนธ์ที่ดี ต้องใช้ภาษาเขียน ไม่ใช่ภาษาพูด ภาษาแสดง หรือภาษาสำนวน และเนื่องจากศิลปนิพนธ์เป็นเอกสารทางวิชาการ การใช้คำ วลีและประโยคต้องใช้ให้ถูกต้องโดยยึดหลักไวยากรณ์ของภาษาที่ใช้เขียนหากไม่แน่ใจหรือสงสัยนักศึกษาต้องเปิดพจนานุกรมที่เป็นมาตรฐานตรวจสอบความถูกต้อง หรือปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางภาษานั้นๆ ความถูกต้องของข้อมูลและการพิมพ์ความน่าเชื่อถือของศิลปนิพนธ์อยู่ที่ความถูกต้องทั้งความถูกต้องของข้อมูลและความถูกต้องของการพิสูจน์อักษร ดังนั้นจึงเป็นภาระที่นักศึกษาต้องรับผิดชอบในการเขียนข้อมูลที่เป็นจริงและการตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์และตัวเลขทุกตัว (คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2547: ออนไลน์) ศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ยึดถือหลักการข้างต้นที่ว่า ศิลปกรรมนิพนธ์ประกอบไปด้วยงานเขียนและงานสร้างสรรค์ ซึ่งก็มีความสัมพันธ์กันหรือประเดิมเดียวกันเป้าหมายก็เพื่อผลักดันให้การศึกษาค้นคว้าและงานเขียนเป็นพลังผลักดันงานสร้างสรรค์ที่ตามมาให้จึงได้โดยมุ่งให้งานเขียนเกิดจากการศึกษาค้นคว้าหรือสำรวจอย่างเป็นเหตุเป็นผลหรือมีกระบวนการทางความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Thinking) เพื่อก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์ที่มีรากฐานความคิดและการค้นคว้าหรือเป็นงานสร้างสรรค์ที่ตอบคำถามได้ อธิบายรากความคิดได้พอสมควร สำหรับกระบวนการการศึกษาค้นคว้าหรือสำรวจข้อมูลเพื่อนำไปสู่ภาคินิพนธ์หรืองานเขียนได้ปรับประยุกต์มาจากกระบวนการวิจัยที่เชื่อว่า การวิจัยเป็นกระบวนการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Process) เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่จากกระบวนการวิจัยที่เป็นสากลหรือขั้นตอนของกระบวนการการวิจัยทางการศึกษาค้นคว้าในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งกระบวนการการศึกษาค้นคว้า การเขียนภาคินิพนธ์และการสร้างสรรค์ศิลปกรรมเช่นนี้ สอดคล้องกับการวิจัยและพัฒนา (Research Development) หรือ R and D ในกระบวนการวิจัยนั่นเองแม้การพัฒนา (Development) ในทางศิลปกรรมจะมีได้เป็นวิทยาศาสตร์โดยตรงแต่ก็เป็นไปในเชิงวิทยาศาสตร์ในบริบทของศิลปกรรมศาสตร์ (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2542: 140)

กล่าวโดยสรุปจากเป้าหมายหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ “การทำศิลปกรรมนิพนธ์” จึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้อบรมเป้าหมายที่วางไว้ โดยนิสิตจะต้องศึกษาในรายวิชาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ที่นิสิตแต่ละคน จะต้องรวบรวมวิชาความรู้จากการศึกษาในวิชาเอกและประสบการณ์ต่างๆ ทางศิลปะที่ผ่านมานำมาประมวลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ เป็นวิชาฝึกปฏิบัติการฝึกสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยนอกเหนือจากการเรียนการสอนจากห้องเรียนเพียง

อย่างเดี่ยว เพื่อสร้างให้นิสิตเกิดจินตนาการนำรวมกับทักษะ ประสบการณ์ และความรู้ ที่เกิดจากการเรียนการสอนในภาคทฤษฎี ศิลปกรรมนิพนธ์จัดว่าเป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่จะต้องมีการบวนการค้นคว้าเพื่อหาแนวทางเฉพาะตนในการสร้างงานทางศิลปกรรม ที่นิสิตแต่ละคนมีความสนใจอย่างแท้จริง และสามารถวิเคราะห์แก้ไขปัญหาตามหลักวิชาการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลงานศิลปกรรมนิพนธ์จะเป็นหลักฐานของความสามารถของนิสิตและความพยายามอดทนสร้างสรรค์ผลงานจนประสบความสำเร็จ เพราะการทำศิลปกรรมนิพนธ์นิสิตจะต้องผ่านขั้นตอนหลายขั้นตอนเริ่มตั้งแต่ การพิจารณาคณาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ การนำเสนอหัวข้อศิลปกรรมนิพนธ์ การรวบรวมข้อมูล การเข้านำเสนอผลงานศิลปกรรมนิพนธ์ต่อคณะกรรมการตัดสินศิลปกรรมนิพนธ์ การจัดแสดงผลงานศิลปกรรมนิพนธ์ และการนำเสนอผลงานศิลปกรรมนิพนธ์เป็นรูปเล่ม ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะต้องผ่านคณะกรรมการตัดสินศิลปกรรมนิพนธ์พิจารณาและปรับแก้เพื่อให้ศิลปกรรมนิพนธ์มีความถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต นอกจากนี้ศิลปกรรมนิพนธ์ที่มีคุณภาพยังเป็นนวัตกรรมหรือผลงานที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่มีประโยชน์ในทางวิชาการ หรือเป็นประโยชน์ต่อสังคม เมื่อสามารถถ่ายทอดออกสู่สาธารณชนในรูปแบบการจัดนิทรรศการ ก็จะส่งผลให้หลักสูตรนั้นๆ เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการมากยิ่งขึ้น แต่ถ้าหากนิสิตคนใดไม่สามารถผ่านกระบวนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในขั้นตอนต่างๆ ได้โดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการตัดสินศิลปกรรมนิพนธ์ ก็จะกล่าวได้ว่านิสิตไม่สามารถทำศิลปนิพนธ์ให้สำเร็จได้ ก็จะส่งผลให้ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เพราะถือว่าไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต และปัจจัยที่ทำให้การทำศิลปกรรมนิพนธ์ประสบความสำเร็จเป็นไปอย่างราบรื่นและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตรนั้นจะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายด้าน จากการสัมภาษณ์นิสิตในการทำศิลปกรรมนิพนธ์พบปัญหาดังต่อไปนี้

1. ด้านความพร้อมของนิสิต พบว่า นิสิตยังขาดแรงจูงใจ และประสบการณ์เดิมเพื่อที่จะนำมาเป็นความคิดริเริ่มที่จะนำมาประมวลความรู้จากหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตที่เคยศึกษามาปฏิบัติในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้ เริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนการนำเสนอหัวข้อ นิสิตเลือกหัวข้อที่ไม่ตรงกับทักษะและความรู้ความสามารถที่ตนเองถนัด นิสิตไม่เข้าใจระเบียบวิธีการทำศิลปกรรมนิพนธ์ นอกจากนี้นิสิตส่วนใหญ่มีปัญหาในการแบ่งเวลาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์เนื่องจากนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่มีภาระในการทำงานโดยเฉพาะนิสิตในสาขาวิชาศิลปการแสดง ซึ่งมีเวลาในการทำงานไม่แน่นอนจึงเป็นปัญหาของนิสิตในเรื่องการรับผิดชอบต่อศิลปกรรมนิพนธ์ นิสิตบางส่วนยังมีปัญหาเรื่องความอดทนไม่เพียงพอ เนื่องจากการทำศิลปกรรมนิพนธ์มีกระบวนการและขั้นตอนที่ใช้ระยะเวลาอันนานมีการปรับแก้หลายครั้งทำให้มีนิสิตบางส่วนมีความรู้สึกที่ท้อถอยต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ (ศุภกฤต สุวรรณวิจิตร; ดิฐฎา นุชบุษบา. 2552: สัมภาษณ์)

2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า อาจารย์บางท่านมีเวลาไม่เพียงพอเพื่อการปรึกษาได้เป็นอย่างดีแก่นิสิต ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ด้วยกันเองส่งผลต่อการให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา

แก่นิสิต ทำให้นิสิตเกิดความสับสนในการเลือกคำแนะนำมาปรับใช้กับศิลปกรรมนิพนธ์ของตน เนื่องจากอาจารย์หนึ่งคนต้องรับเป็นที่ปรึกษานิสิตจำนวนมากจึงทำให้เกิดปัญหาอาจารย์ไม่สามารถให้คำปรึกษาแก่นิสิตได้อย่างทั่วถึงและเต็มประสิทธิภาพ และนิสิตบางคนไม่สามารถเข้าถึงในการปรึกษากับคณาจารย์ได้จึงทำให้นิสิตแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตรงจุด (อาทิตยา ทรัพย์สินวิวัฒน์; จันจิรา กลิ่นมาลี. 2552: สัมภาษณ์)

3. ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นิสิตมีปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จากการรับบริการจากมหาวิทยาลัยเนื่องมาจาก นิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์จำเป็นต้องใช้สถานที่บริเวณในมหาวิทยาลัยในการทำงาน ทำให้มีปัญหาเรื่องข้อจำกัดในการใช้สถานที่เรื่องของระเบียบข้อบังคับเวลาที่กำหนดในการใช้สถานที่จำกัด และการดูแลรักษาบริเวณ รวมทั้งขั้นตอนในการขอใช้สถานที่ที่มีความซับซ้อน นิสิตบางคนไม่สามารถใช้บริการในการค้นคว้าหาข้อมูลของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่เนื่องจากไม่มีความรู้ในขั้นตอนการรับบริการของห้องสมุดและวิธีค้นคว้าหาแหล่งข้อมูลที่ต้องการ (ณัฐพล ศรีธรรม; วณิชชา ภราดรสุธรรม. 2552: สัมภาษณ์)

4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน พบว่า นิสิตได้รับความร่วมมือหรือการสนับสนุนจากเพื่อนที่มีความเกี่ยวข้องในรูปแบบสนิทสนมกันหรือเกิดความขัดแย้งกันจะกระทบต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อนเกิดจากการมีลักษณะส่วนตัวของแต่ละคนของนิสิตศิลปกรรมศาสตร์ทำให้เกิดความขัดแย้งในการทำงานเป็นกลุ่มโดยเฉพาะในกลุ่มที่มีนิสิตที่มีความเชื่อมั่นในความคิดของตนเองหลายคนอยู่กลุ่มเดียวกัน และเมื่อเกิดทัศนคติในทางลบแล้วการทำงานศิลปกรรมนิพนธ์เป็นกลุ่มก็จะดำเนินไปได้ช้า ส่วนการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนรุ่นพี่หรือต่างสาขาวิชาจะเป็นสิ่งที่ช่วยเหลือในจุดที่ขาดความถนัดของนิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้เป็นอย่างดี (วีรศิลป์ ธนาพุ่มเพ็ง; เต็มพงศ์ มานาบ. 2552: สัมภาษณ์)

5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว พบว่า ผู้ปกครอง พ่อ แม่ และคนในครอบครัวมีส่วนในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในการให้กำลังใจ การช่วยเหลือเงินทุน เพื่อให้การทำศิลปกรรมนิพนธ์ประสบความสำเร็จ เงินทุนเป็นสิ่งสำคัญในการทำศิลปกรรมนิพนธ์เนื่องจากระยะเวลาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นระยะเวลานาน การใช้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดผลงานที่ดี จำเป็นต้องใช้เงินมาสนับสนุนในการทำงาน นิสิตส่วนใหญ่ยังอยู่ในการดูแลของผู้ปกครองจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนในส่วนนี้ แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่นิสิตที่มีความสามารถในการลงทุนน้อยทำให้ไม่สามารถทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้อย่างเต็มศักยภาพ การให้กำลังใจจากครอบครัวเป็นสิ่งที่นิสิตต้องการเมื่ออยู่ในระหว่างขั้นตอนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ นิสิตที่ไม่ค่อยได้รับกำลังใจจากครอบครัวอาจเกิดความรู้สึกเสียกำลังใจในการทำงานก็เป็นได้ (พัชรินทร์ วัชรทัย; อติศักดิ์ พันพยุณ. 2552: สัมภาษณ์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำหรับมหาวิทยาลัย อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลส่งเสริมและพัฒนาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตและเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนพัฒนาใน

การแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของตนเองให้เหมาะสม เป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ที่ปรึกษา ศิลปกรรมนิพนธ์ในการพิจารณาให้คำแนะนำการทำศิลปกรรมนิพนธ์ และเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พัฒนาหน่วยงานที่ให้บริการแก่นิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใน ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของตนเองให้เหมาะสม เป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ที่ปรึกษา ศิลปกรรมนิพนธ์ในการพิจารณาให้คำแนะนำการทำศิลปกรรมนิพนธ์ และเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พัฒนาหน่วยงานที่ให้บริการแก่นิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 รวมทั้งสิ้น 396 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
  - 1.1 เพศ แบ่งเป็น
    - 1.1.1 ชาย
    - 1.1.2 หญิง
  - 1.2 กลุ่มวิชา แบ่งเป็น
    - 1.2.1 กลุ่มวิชาการออกแบบทัศนศิลป์
    - 1.2.2 กลุ่มวิชาศิลปะการแสดง

- 1.2.3 กลุ่มวิชาทัศนศิลป์
- 1.2.4 กลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล
- 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น
  - 1.3.1 สูง
  - 1.3.2 ปานกลาง
  - 1.3.3 ต่ำ
- 2. ตัวแปรตาม ได้แก่ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ทั้ง 5 ด้าน คือ
  - 2.1 ด้านความพร้อมของนิสิต
  - 2.2 ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา
  - 2.3 ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก
  - 2.4 ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
  - 2.5 ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ หมายถึงอุปสรรคหรือข้อขัดข้องต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่างการ
การทำศิลปกรรมนิพนธ์ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้สภาพการดำเนินการทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นไปอย่าง
ไม่สะดวกส่งผลต่อการทำวิจัยด้วยกระบวนการวิธีของการสร้างสรรค์หรือกระทบต่อกระบวนการ
วิเคราะห์เรียบเรียงและการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งมีองค์ประกอบที่ทำให้เกิดปัญหา 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความพร้อมของนิสิต หมายถึงสภาพของนิสิตที่มีวุฒิภาวะ แรงจูงใจ และ
ประสบการณ์เดิมสูงพอที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกทางด้านวิชาการในเชิงปฏิบัติ และ
ทฤษฎีความรู้ความสามารถทางด้านศิลปะที่จะนำมาประมวลในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ รวมทั้ง
คุณลักษณะและคุณสมบัติของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่หมายถึงความอดทนความรับผิดชอบ
ความเอาใจใส่ ความรอบคอบ ความขยันใฝ่รู้ที่จะขอคำปรึกษาจากคณาจารย์และค้นคว้าจากแหล่ง
ความรู้ต่างๆ

1.2 ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึงอาจารย์ที่ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ
ขั้นตอน วิธีการ และ ให้คำแนะนำถึงแหล่งความรู้ให้กับนิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ ส่งเสริมนิสิตให้ทำ
ศิลปกรรมนิพนธ์ในระบบถูกต้อง ให้กำลังใจ รับฟังปัญหา และชี้แนวทางการแก้ปัญหาให้แก่นิสิต
รวมถึงทั้งกระตุ้นให้นิสิตเกิดความกระตือรือร้นให้มีแรงผลักดันในการทำศิลปกรรมนิพนธ์

1.3 ด้านการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกจากมหาวิทยาลัย หมายถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกที่เป็นประโยชน์ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้แก่นิสิตปริญญาตรีที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ ได้แก่
แหล่งความรู้ต่างๆ ห้องสมุด เอกสาร สถานที่ค้นคว้า บริการคอมพิวเตอร์ อาคารสถานที่จัดแสดงผล
งานศิลปะ หุ่นหรือทรัพยากรที่นำมาใช้ทำศิลปกรรมนิพนธ์

1.4 ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึงลักษณะที่นิสิตเกี่ยวข้องกับหรือผูกพันกันระหว่างเพื่อนด้วยกัน ประกอบด้วย ความร่วมมือ การให้กำลังใจ การสนับสนุนความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในสาขาวิชาเดียวกัน หรือ ต่างสาขาวิชา เพื่อให้การทำศิลปกรรมนิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างรวดเร็ว

1.5 ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว หมายถึงการกระทำต่างๆ ที่เป็นการส่งเสริมการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตโดยมาจากครอบครัวหรือผู้ปกครองของนิตศิลปกรรมนิพนธ์เอง ไม่ว่าจะเป็นด้านการให้กำลังใจ การให้ความสนับสนุนทางการเงิน เพื่อให้ศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตประสบความสำเร็จ

2. กลุ่มวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่มีลักษณะของวิชาเฉพาะคล้ายคลึงกันมีแบบแผนของหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาคล้ายคลึงกันและมีการทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นรายวิชาประกอบในหลักสูตร ดังนี้ กลุ่มวิชาออกแบบทัศนศิลป์ ประกอบด้วย สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์และสาขาวิชาออกแบบสื่อสาร กลุ่มวิชาศิลปะการแสดง ประกอบด้วย สาขาวิชานาฏศิลป์ และ สาขาวิชาศิลปการแสดง กลุ่มวิชาทัศนศิลป์ และกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาในครั้งล่าสุด โดยจำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือมีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ขึ้นไป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง คือมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 หรือ ต่ำกว่า

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นิสิตชายและหญิงมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มวิชาต่างกันมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของศิลปกรรมนิพนธ์
2. องค์ประกอบในการทำศิลปกรรมนิพนธ์
  - 2.1 ด้านความพร้อมของนิสิต
  - 2.2 ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา
  - 2.3 ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก
  - 2.4 ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
  - 2.5 ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว
3. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์
4. การทำศิลปกรรมนิพนธ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. ความหมายและความสำคัญของศิลปกรรมนิพนธ์

1.1 ความหมายของศิลปกรรมนิพนธ์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2541: 1) ให้ความหมายของศิลปกรรมนิพนธ์ว่า งานเขียน ศิลปกรรมนิพนธ์ หรือ Fine Art Thesis ที่เราใช้อยู่ในระดับปริญญาตรี (ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์) เป็นงานเขียนเกี่ยวกับศิลปกรรม แต่ถ้ามองกลับไปพิจารณาเฉพาะคำว่านิพนธ์ (Thesis) ก็กินความถึงงานเขียนเกี่ยวข้องกับการวิจัย เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขหรือข้อตกลงทางวิชาการ (Academic Agreement) สำหรับผู้ที่จบการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับบัณฑิตวิทยาลัย ศิลปกรรมนิพนธ์ คือ การเขียนและการทำงานสร้างสรรค์ที่มีความสัมพันธ์กันหรือเรื่องเดียวกัน

สาขาวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (2548: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของศิลปกรรมนิพนธ์ว่า หมายถึง การศึกษาข้อมูลและค้นคว้าในวิชาที่ศึกษามาโดยตรงตามที่คุณเรียน แต่ละคนเลือกหรือสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนในวิชาเอกแต่ละสาขาได้ทำการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมซึ่งจะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจและตัดสินศิลปนิพนธ์ ส่วนการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามขั้นตอนที่คณะกรรมการกำหนดให้จนกว่าจะแล้วเสร็จ และต้องผ่านการตรวจสอบของคณะกรรมการ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2547: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายว่าศิลปนิพนธ์หรือ (Art Thesis) หมายถึง บทนิพนธ์ที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรมเรียบเรียงจากหัวข้อที่ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยด้วยกระบวนการของการสร้างสรรค์จนได้ผลครบถ้วนตามกระบวนการแล้ว นำมาวิเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบจนเสร็จสมบูรณ์เพื่อขออนุมัติปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สมปอง ดวงไสว (2554: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายว่าศิลปนิพนธ์เป็นงานศิลปะที่เป็นสาระสื่อสารแสดงเพื่อจบการศึกษา นักศึกษาปริญญาตรีที่เรียนทางศิลปะ ปีสุดท้ายจะต้องแสดงผลงานการค้นคว้าวิจัยออกมาเป็นรูปธรรมด้วยการสร้างผล งานศิลป์ ด้วยรูปแบบเรื่องราวที่ตนเองสนใจและพบเจอ ซึ่งทำเป็นสารนิพนธ์ประกอบการแสดงผลงานจะจำนวนกี่ชิ้นแล้วแต่ มหาวิทยาลัยกำหนด

วิรุณ ตั้งเจริญ (2541: 1) ได้กล่าวถึงศิลปกรรมนิพนธ์ว่า ศิลปกรรมนิพนธ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ยึดหลักการที่ว่า ศิลปกรรมนิพนธ์ประกอบด้วยงานเขียน และ งานสร้างสรรค์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันหรือประเดิมเดียวกัน คือเป้าหมายเพื่อผลักดันการศึกษาค้นคว้าและงานเขียนเป็นพลังผลักดันงานสร้างสรรค์ที่ตามมาให้จงได้ สำหรับกระบวนการศึกษาค้นคว้าหรือสำรวจข้อมูลเพื่อนำไปสู่ภาคินิพนธ์หรืองานเขียนได้ปรับประยุกต์มาจากกระบวนการวิจัยที่เชื่อว่า การวิจัยเป็นกระบวนการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Process) เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่

ซึ่งสอดคล้องกับงานเขียน หรือภาคินิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2534: 2) ได้ให้ความหมายของภาคินิพนธ์ว่าเป็นสิ่งที่มุ่งหมายให้ผู้เขียนแสดงความสามารถในการแสดงความคิดทั้งของตนเอง และของผู้รู้จากแหล่งที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ คือ

1. ภาคินิพนธ์เป็นรายงานทางวิชาการที่ครอบคลุมสัมพันธ์กับเนื้อหาทั้งหมดของวิชาที่เรียนนั้น หรืออาจจะเกี่ยวข้องกับปัญหาสำคัญด้านใดด้านหนึ่งที่จะยังมิได้เรียนหรือมีเวลาเรียนได้ไม่ละเอียดลึกซึ้งและผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม
2. ผู้สอนอาจมอบหมายหัวข้อ หรือรายชื่อหัวข้อให้ผู้เรียนเลือกทำภาคินิพนธ์ตามความสนใจก็ได้โดยหนดความยาวและระยะเวลาที่ภาคินิพนธ์ควรเสร็จ
3. ภาคินิพนธ์อาจไม่จำเป็นต้องแสดงความคิดริเริ่มในแนวการค้นคว้าวิจัยที่เป็นของผู้เขียนเอง ซึ่งต่างกับลักษณะของปริญญาานิพนธ์
4. ภาคินิพนธ์เป็นสิ่งที่มุ่งหมายให้ผู้เขียนแสดงความสามารถในการแสดงความคิดทั้งของตนเองและผู้รู้จากแหล่งที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาได้อย่างชัดเจนถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ
5. ภาคินิพนธ์มุ่งหวังให้ผู้เขียนแสดงความสามารถโดยเฉพาะในเรื่องราวหรือหัวข้อที่มีได้ศึกษาก่อนอย่างละเอียดลึกซึ้งในชั้นเรียนในวิชานั้น ๆ ดังต่อไปนี้
  - 5.1. ความสามารถที่จะค้นหาข้อมูลจากห้องสมุดและรวบรวมข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์เกี่ยวกับหัวข้อที่กำลังศึกษา
  - 5.2. ความสามารถที่จะค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งวิชาการอื่นๆ นอกเหนือจากห้องสมุดเพื่อประกอบงานนั้นให้มีคุณค่าทางวิชาการมากขึ้น
  - 5.3. ความสามารถที่จะเลือกเฟ้นข้อมูล ข้อเท็จจริง และความคิดทั้งหมดที่ได้มาและนำเสนอเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่กำลังศึกษาอยู่นั้นมาใช้ให้มีคุณค่า

5.4. ความสามารถในการรู้จักจัดระบบ เรียบเรียงข้อมูลทั้งปวงได้ด้วยภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน ประกอบด้วยลำดับของความคิดที่เป็นเหตุผลอย่างดีและดำเนินการตามรูปแบบของการเขียน ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2547: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของภาคนิพนธ์ว่า หมายถึง รายงานวิชาการทางด้านการออกแบบแขนงต่างๆที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาในหลักสูตร โดยผ่านกระบวนการศึกษาปัญหา วางแนวทางแก้ไขปัญหา ค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่างๆ วิเคราะห์ สร้างสรรค์ ปฏิบัติ และนำเสนอความคิดและผลงาน ถือเป็นบทสรุปทางความคิดของนักศึกษาและ แสดงความสามารถเฉพาะทางเรื่องราวที่นักศึกษามีความถนัดหรือสนใจอย่างละเอียดลึกซึ้ง

ทอยน์ (พินิตา สมประจบ. 2542: 1; อ้างอิงจาก Toyne. 1980: ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวว่าหัวใจของการเรียนการสอนวิชาศิลปะ คือการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ มิใช่เป็นการเสนอ ผลงานทางวิชาการเพียงอย่างเดียว ซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานจะเริ่มต้นด้วยความสนใจ แรงบันดาลใจ หรือความเชื่อมั่นที่จะสร้างผลงานชิ้นนั้นๆขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองหรือสังคม

กล่าวโดยสรุป ศิลปกรรมนิพนธ์หมายถึงภาคนิพนธ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่เป็นการ นำความรู้ ประสบการณ์ต่างๆในการเรียนตลอดหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ รวมทั้งการ การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบมาประมวลเพื่อเป็นการต่อยอดและสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะ จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หรือเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งการทำศิลปนิพนธ์จะเป็นสิ่งที่แสดง ความเป็นตัวของนิสิตจากเรื่องที่น่าสนใจ โดยผ่านการสร้างผลงานทางศิลปะ โดยมีระเบียบวิธีการ ที่มหาวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยจะกำหนดขึ้น

1.2 ความสำคัญของศิลปกรรมนิพนธ์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2547: ออนไลน์) ได้อธิบายถึงความสำคัญของศิลปนิพนธ์ไว้ ดังนี้

1. เป็นหลักฐานของความสามารถและความวิริยะอุตสาหะของนักศึกษา การศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาศิลปกรรมเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างสรรค์ ด้วยการค้นคว้าวิจัยเพื่อหา แนวทางเฉพาะตนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม ที่ตนมีความสนใจอย่างแท้จริง และสามารถ วิเคราะห์แก้ไขปัญหามาตามหลักวิชาการอย่างถูกต้องเหมาะสม ผลงานศิลปะนิพนธ์เป็นหลักฐาน สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักศึกษาและความพยายามในการทำงานจนประสบ ความสำเร็จดังกล่าว

2. เป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา ตามเกณฑ์การศึกษาหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต กำหนดให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องทำศิลปนิพนธ์ โดยต้องสอบ ผ่านตามเงื่อนไขของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จึงกล่าวได้ว่าหากนักศึกษาไม่สามารถทำศิลปะนิพนธ์ ได้เป็นผลสำเร็จ ก็ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3. เป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพของการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปนิพนธ์จัดเป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพของการศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ดังนั้น หากนักศึกษาผลิตผลงานศิลปนิพนธ์ที่มีคุณภาพเช่น ก่อให้เกิดนวัตกรรมผลงานการสร้างสรรค์และความรู้ใหม่ที่มีประโยชน์ในทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ใช้ในสังคม หรือสามารถถ่ายทอดออกสู่สาธารณชนในรูปแบบนิทรรศการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ก็จะส่งผลให้การจัดการศึกษาในหลักสูตรวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการมากขึ้น

อดุลย์ วิริยเวชกุล (วลัยพร ศรีเซียงราย. 2542: 4; อ้างอิงจาก อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2541: 35-37) กล่าวถึงความสำคัญว่า วิทยานิพนธ์เป็นสัญลักษณ์แสดงให้เห็นถึงความวิริยะ อุตสาหะ และความรอบรู้ สามารถตรวจสอบความความเป็นคุณภาพของบัณฑิต สิ่งที่สำคัญที่สุดในการทำวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ ขั้นตอนการปฏิบัติการต่างๆ ถูกต้องตามหลักการศึกษาและหลักวิทยาศาสตร์ การดำเนินการจึงเป็นการส่งเสริมความรู้ความสามารถหลายประการ เป็นต้นว่า ความสนใจใฝ่รู้ และติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ความสามารถเชิงวิจารณ์และสร้างสรรค์ ความสามารถทางการเขียน ความสามารถทางภาษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2547: ออนไลน์) ให้ความสำคัญของการทำภาคินิพนธ์ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ศึกษามีโอกาสและสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวางและละเอียดลึกซึ้งนอกเหนือจากการได้รับความรู้จากชั้นเรียน จากตำราหรือจากอาจารย์ผู้สอนเพียงอย่างเดียว
3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ที่รู้จักคิดอย่างมีระเบียบมีเหตุผลและประมวผล การศึกษาค้นคว้า อย่างเป็นระบบ
4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษา การเรียบเรียงและรูปแบบการเขียนรูปเล่มภาคินิพนธ์ได้อย่างถูกต้อง
5. เพื่อสร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อการทำงานต่อตนเองและสังคม
6. เพื่อเป็นผลงานและหลักฐานการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

อาจสรุปได้ว่าความสำคัญในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เป็นเครื่องแสดงความ วิริยะ อุตสาหะ อุดหนุนในการผ่านกระบวนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เป็นเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร ที่นักศึกษาได้ผ่านกระบวนการเรียนมาตลอดหลักสูตร และยังแสดงถึงความสามารถและความเป็นตัวตนของนิสิตในเชิงศิลปะได้อย่างสร้างสรรค์ เพราะถ้าเมื่อนิสิตสามารถผ่านกระบวนการการทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้อย่างสำเร็จจะส่งเสริมความรู้ความสามารถของจิตสำนึกที่จะต้องรับผิดชอบในการทำงานให้สังคมในอนาคตอย่างมีระเบียบมีเหตุผล

2. องค์ประกอบในการทำศิลปกรรมนิพนธ์

2.1 ด้านความพร้อมของนิสิต

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 73) กล่าวว่าความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ซึ่งความพร้อมนี้จะขึ้นอยู่กับสภาวะทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ นอกจากนี้ความพร้อมในการเรียนรู้อย่างขึ้นอยู่กับการศึกษาที่เตรียมตัว ตลอดถึงความสนใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งนั้น

สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย (2542: 1) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า หมายถึง ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถระดับหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนดำเนินไปได้ด้วยดีโดยมีอุปสรรคไม่มาก ความสามารถดังกล่าวอาจเกิดจากการที่ผู้เรียนมีวุฒิภาวะ หรือ การเรียนรู้ การฝึกฝนที่ผ่านมาหรือเกิดจากอิทธิพลของทั้งสองอย่างประกอบกันก็ได้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนและปราศจากความขัดข้องทางกายและอารมณ์

กุกลีเอลมีโน (สุริรัตน์ ศรีบุญเรือง. 2550: 6; อ้างอิงจาก Guglielmino. 1997) กล่าวว่าความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง สภาวะของผู้เรียนที่แสดงถึงการมีความพร้อมและความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ มีความคิดอิสระ รู้จักเลือก รู้จักตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ประกอบด้วยลักษณะความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 8 องค์ประกอบคือ

1. การเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ หมายถึงการมีลักษณะเป็นผู้รักความก้าวหน้า สนใจในการเรียนต้องการการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อจะได้เป็นคนที่มีคุณภาพ พอใจที่จะได้เป็นผู้คิดริเริ่มในการเรียนรู้ของตน รักที่จะเรียนรู้อยู่เสมอเมื่อมีโอกาสและรู้สึกว่าการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ตนเองต้องแสวงหาชนิดที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

2. อัตมโนทัศน์ของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ หมายถึงความมั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีระเบียบวินัยในการเรียนรู้ว่าตนเองต้องการเรียนรู้อะไร รู้ตนเองว่าจะแสวงหาความรู้ได้อย่างไรและมีความอยากรู้อยากเห็นเชื่อว่าการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ไม่ใช่เรื่องยาก และเชื่อว่าตนเองสามารถจัดเวลาเพื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

3. ความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ หมายถึงความกระตือรือร้นในการติดตามซักถามเพื่อให้ได้ความรู้ จำแนกความต้องการที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน และเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะทำงานนั้นได้ดี พึงพอใจในการอ่านและทำความเข้าใจด้วยตนเอง รู้แหล่งที่จะใช้ในการศึกษาหาความรู้ และสามารถที่จะคิดริเริ่มสร้างสรรค์งานใหม่ๆ ได้

4. ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึงความเต็มใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจถึงแม้จะยาก ชอบที่จะมีบทบาทในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเองมีความรับผิดชอบเพื่อให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถที่จะตัดสินใจความก้าวหน้าในการเรียน

5. ความรักในการเรียนรู้ หมายถึงการเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งชมต่อบุคคลที่ค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ มีความตั้งใจจริงที่จะศึกษาหาความรู้ มีความใฝ่รู้ รักและใส่ใจในการเรียนรู้อยู่เสมอ สนุกสนานกับการแสวงหาความรู้และมีความต้องการที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต

6. ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึงการเป็นผู้ที่ชอบลองทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองสามารถคิดหาวิธีใหม่ๆและหลากหลายในการแก้ปัญหาที่มีความอดทนและพยายามที่จะแก้ปัญหาที่ยุ่งยาก

7. การมองอนาคตในแง่ดี หมายถึงการเป็นผู้ที่มีความพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งไว้ มีความคิดว่าการเรียนรู้ทำให้เกิดความก้าวหน้าและเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นตลอดชีวิต มีความสุขในการคิดถึงอนาคตและมองว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทายไม่ใช่อุปสรรค

8. ความสามารถในการใช้ทักษะพื้นฐานและทักษะในการแก้ปัญหา หมายถึงการเป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องและทักษะการสังเกต การตั้งโจทย์ปัญหา การตั้งสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูลและการสรุปผลข้อมูล มาใช้ในการค้นหาข้อมูล และสามารถคิดหาวิธีแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำด้วยตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความมีวินัยในตนเอง (สุริรัตน์ ศรีบุญเรือง. 2550: 6; อ้างอิงจาก Guglielmino. 1997)

1. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความมั่นใจและแน่ใจกล้าที่จะทำสิ่งต่างๆให้สำเร็จลุล่วงตามที่ตนตั้งใจโดยไม่วันไหนว ถึงแม้จะมีอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อมีการหยั่งรู้ถึงความสามารถของตนเองมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง มีความมั่นใจในการกระทำ กล้าคิด กล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สามารถเป็นตัวของตัวเองพร้อมเผชิญปัญหาต่างๆและสามารถปรับตัวเองให้อยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

2. เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง ความเข้าใจและความรู้สึกนึกคิดที่เห็นคุณค่าและแนวโน้มพฤติกรรมของบุคคลโดยส่วนตัวที่แสดงออกต่อการเรียน ตามประสบการณ์หรือการเรียนรู้ที่ได้รับ ทั้งในทางบวกและทางลบ

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความตั้งใจของบุคคลแต่ละคนที่จะกระทำสิ่งต่างๆให้ดี และมีความมุ่งมั่นที่จะประสบผลสำเร็จแม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค พยายามหาวิธีต่างๆที่แก้ไขปัญหาคด้วยความมุ่งมั่น อดทน เพื่อให้บรรลุถึงมีมาตรฐานอันดีเลิศหรือต้องการเพิ่มการยอมรับตนเอง มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว

4. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนให้อยู่ในกฎระเบียบของสังคม มีความเป็นผู้นำ มีความซื่อสัตย์ มีเหตุผล การตรงต่อเวลา การมองเห็นคุณค่าของตนเองและคุณค่าในสิ่งที่ทำและสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ถาวร จันทศิริ (2539 : 55) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบว่า ความพร้อมของนิสิต คือลักษณะส่วนตัวของนิสิต ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ได้แก่ ความขยันขันแข็ง ความตั้งใจ ความอดทน ความมุ่งมั่น ศรัทธาในบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งรวมถึงปัจจัยที่ส่งเสริมการทำงาน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว และภารกิจภาระงาน องค์ประกอบที่สำคัญที่นิสิตจะต้องมีนอกจากความรู้ ความสามารถในด้านต่างๆแล้วก็คือ ความพร้อมของนิสิตยังรวมถึงการแบ่งเวลา จะต้องจัดเวลาของตนเองได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จในการทำภาระหน้าที่อื่นๆควบคู่ไปด้วย

กล่าวโดยสรุปความพร้อมของนิสิตคือสภาวะของนิสิตในช่วงเวลาหนึ่งที่มีวุฒิภาวะในการเรียนรู้ สติปัญญา ร่างกายและสภาพสังคมเพื่อที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากศักยภาพของตนเองไม่ว่าจะเป็นระเบียบวินัย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ความรักในการเรียนรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะพื้นฐานและทักษะในการแก้ปัญหา ความเชื่อมั่นในการทำงานของตนเองรวมทั้ง แรงจูงใจ ในการสำเร็จการศึกษา หรือ การได้รับปริญญาบัตร เพื่อกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ และมีความอดทน ในการศึกษาค้นคว้าซึ่งสภาวะของความพร้อมเกิดจากการฝึกฝนและเตรียมตัวจากสภาพแวดล้อมหรือสังคม

2.2.ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา หรือ Academic Adviser คือผู้ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนานิสิตนักศึกษา ให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ผู้ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะเหมาะสมมีความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบที่ตนพึงปฏิบัติ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความสนใจศึกษาปัญหา และหาทางขจัดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2525: 31)

การให้คำปรึกษา หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือผู้รับบริการในปัญหาด้าน การศึกษา อาชีพ และส่วนตัว มีการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนแสวงหาช่องทางในการแก้ปัญหา ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการให้ความช่วยเหลือและพยายามช่วยให้ผู้รับบริการสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง กู๊ด (ธัญพร บุษปฤกษ์. 2543: 18; อ้างอิงจาก Good. 1980: 17)

แพทเทอร์สัน (วิสูตร จำเนียร. 2543: 10; อ้างอิงจาก Paterson. 1973: 99) ได้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาว่าเป็นกระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือผู้รับบริการให้เข้าใจและยอมรับตัวเองในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความต้องการและช่วยให้ผู้รับบริการได้ดำเนินการตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ได้พัฒนาตนเองถึงขีดสุด

พีพวี (ปริดา ไกรสาสิทธิ์. 2547: 33; อ้างอิงจาก Peavy. 1995: 32) กล่าวว่า การให้คำปรึกษา หมายถึงกระบวนการการอธิบาย ให้รายละเอียด เปิดเผย คลี่คลาย ให้เกิดความกระจ่างชัด ศึกษา ผลประโยชน์และพัฒนาในส่วนที่จำเป็นรวมทั้งการแปลความหมายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคล

ซึ่งคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2547: ออนไลน์) กล่าวถึงหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมว่า มีหน้าที่ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ศิลปนิพนธ์ในการพิจารณาเค้าโครงศิลปนิพนธ์ รวมทั้งช่วยเหลือให้คำแนะนำและควบคุมดูแลการทำศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมควรทำความเข้าใจถึงแนวปฏิบัติ กฎและระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการทำศิลปนิพนธ์ รวมทั้งข้อกำหนดและรูปแบบการจัดพิมพ์ เพื่อสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่นักศึกษาดังนี้

1. ให้คำแนะนำและเป็นที่ยอมรับเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎี วิธีการศึกษาวิจัยและงานสร้างสรรค์ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะดำเนินการศึกษาวิจัยและงานสร้างสรรค์

2. ให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการเขียนศิลปนิพนธ์

3. ประเมินผลการทำศิลปนิพนธ์ในระหว่างที่กำลังดำเนินการ

4. พิจารณาให้ความเห็นชอบในการขอสอบศิลปนิพนธ์ของนักศึกษา

ซึ่งสอดคล้องกับ สำเนา ขจรศิลป์ (2535: 6 -8) ที่กล่าวว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาและจะส่งผลดีต่อมหาวิทยาลัยด้วย ดังนั้นบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยมีดังนี้

1. เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนิสิต โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการประสานงาน

2. รับนโยบายด้านการบริหาร ด้านวิชาการและด้านกิจการนิสิต ไปปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

3. เป็นผู้ให้ข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย กับการบริหารหลักสูตร การเรียน การสอน และปัญหาต่าง ๆ ของนิสิตแก่ผู้บริหารและนักวิชาการของมหาวิทยาลัย และข้อเสนอเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องดังกล่าวด้วย

วัฒนา พัชรวนิช(ธัญพร บุษปฤกษ์. 2543: 26-27 อ้างอิงจาก วัฒนา พัชรวนิช. 2539: 221-222) กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อนิสิต ได้แก่

1. ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ เช่น แผนการเรียน การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน การเขียนรายงาน การเขียนเค้าโครงปริญญาโทนิพนธ์

2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ระเบียบของทางมหาวิทยาลัยให้นิสิตได้รู้ เพื่อที่จะปฏิบัติได้ถูกต้อง

3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการที่นิสิตจะพึงได้รับ เช่น ทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล งานพิเศษเพื่อหารายได้ช่วยเหลือตนเอง นอกจากนี้ คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษายังรวมถึงการสนใจปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา เอาใจใส่และตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ สนใจใฝ่หาความรู้ เพื่อให้ทราบถึงหน้าที่ที่แท้จริงของตนเอง รวมทั้งวางแนวทางในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่ม มีสมรรถภาพในการทำงาน มีความคล่องตัว มีใจรักงานอย่างแท้จริง ผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมมามากพอสมควร อันจะนำมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้มีบุคลิกลักษณะดีเป็น

ที่ยอมรับของนักศึกษา มีไหวพริบและปฏิภาณในการโต้ตอบ การสนทนาการให้คำปรึกษาอย่างฉลาด สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีไม่ตัดสินความคิดของนิสิตนักศึกษาโดยใช้ทัศนคติของตน มีความนับถือในความเป็นบุคคลของนิสิตนักศึกษา มีความน่าเชื่อถือและรักษาความลับของนิสิตนักศึกษา

ซึ่งสอดคล้องกับเทคนิคในการให้คำปรึกษาของ (สำเนา วิชาจิตวิทยา, 2535: 33) ที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบมีดังนี้

1. การฟัง (Listening) ในที่นี้เป็นการฟังที่แสดงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษา เป็นการตั้งใจฟังด้วยหูต่อคำพูด และใช้สายตาสังเกตท่าทางและพฤติกรรม เพื่อให้ทราบว่าอะไรเกิดขึ้นแก่นิสิตนักศึกษา เทคนิคในการฟังนี้ใช้ประกอบกับการพูดที่แสดงถึงความสนใจต่อนิสิตนักศึกษา ในการฟังนี้บางครั้งอาจารย์ที่ปรึกษาอาจสะท้อนข้อความหรือตีความให้กระจ่างชัดหรือถามคำถามเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของนิสิตนักศึกษา

2. การนำ (Leading) เป็นการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาซึ่งบางครั้งไม่กล้าพูดได้พูดออกมา การนำจึงเป็นการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาสำรวจหรือแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม หรือพฤติกรรมของตน การสะท้อนกลับ เป็นการช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเองคือ เข้าใจความรู้สึก ประสบการณ์ หรือปัญหาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

3. การสรุป (Summarization) คือการที่อาจารย์ที่ปรึกษารวบรวมความคิดและความรู้สึกที่สำคัญ ๆ ที่นิสิตนักศึกษาแสดงออก การสรุปจึงเป็นการทำให้นิสิตนักศึกษาได้สำรวจความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

4. การให้ข้อมูล (Information) เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลที่จำเป็นในการปรึกษา ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับการปรึกษา ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสังคม ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาสามารถตัดสินใจหรือเห็นช่องทางในการแก้ปัญหา

5. การให้กำลังใจ (Encouragement) เมื่อมีปัญหา นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาพบอาจารย์ที่ปรึกษามักมีความรู้สึกท้อแท้ขาดความมั่นใจ อาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรช่วยกระตุ้นให้กำลังใจ นิสิตนักศึกษาให้กล้าสู้ปัญหา เกิดความมั่นใจและพร้อมที่จะแก้ไขปัญหา

5.2 แก้ไขปัญหาแก่นิสิตนักศึกษา การเสนอแนะดังกล่าวควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เหตุผลของตนเองให้มากเพื่อให้สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

5.3 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์มีภาระงานอื่นมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการปฏิบัติบทบาทนี้เท่าที่ควร จำนวนนักศึกษาในความดูแลมากเกินไป ลักษณะปัญหาของนักศึกษาซับซ้อน นักศึกษาไม่ให้ความสำคัญของการพบอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ 1 คนมีนักศึกษาในการดูแลที่มาจากหลายชั้นปี ทำให้การดูแลทำได้ลำบาก ขาดการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูล และทักษะที่จำเป็น ขาดแรงจูงใจ

6. การเสนอแนะ (Suggestion) ในบางกรณีอาจารย์ที่ปรึกษาอาจเสนอความคิดเห็นที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาให้แก่นิสิตนักศึกษา การเสนอแนะดังกล่าวควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เหตุผลของตนเองให้มากขึ้นเพื่อสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

ซึ่งสอดคล้องกับการให้คำปรึกษาแบบ “นำทาง” ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษานำไปใช้ในการแนะนำนิสิตเพื่อประกอบการตัดสินใจในการแก้ปัญหาของ (ทองเรียน อมรัชกุล. 2534: 49-51) ดังนี้

1. การเริ่มต้นบทสนทนา (Interview) สิ่งสำคัญคือ การสร้างบรรยากาศให้มีลักษณะอบอุ่นเป็นกันเอง ท่าทีและเสียงที่ใช้เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งที่จะกระตุ้นให้นิสิตอยากพูดคุยด้วยหรือไม่ ฉะนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีท่าทีกระตือรือร้น แสดงความสนใจตลอดจนมีใบหน้ายิ้มแย้ม

2. การวางเค้าโครง (Structure) ในการพบนิสิตแต่ละครั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาควรได้กำหนดเค้าโครงไว้ว่าจะพูดเรื่องอะไร มีงานอะไรที่จะต้องทำร่วมกัน

3. การตั้งคำถาม (questioning) ลักษณะของคำถามควรหลีกเลี่ยงคำตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” เพราะคำถามประเภทนี้ จะเป็นการตัดการคุยหรือบอกเล่ารายละเอียด ควรถามคำถามเพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตสำรวจความต้องการของตนเอง

4. การให้ข้อมูล (Information) เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลที่จำเป็นในการปรึกษา ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคม ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถตัดสินใจหรือเห็นช่องทางในการแก้ปัญหา

5. กระตุ้นกำลังใจ (Encouragement) นิสิตบางคนขาดความมั่นใจในตนเองไม่กล้าตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องคอยกระตุ้นให้กำลังใจ

6. การชักชวน (Persuasion) อาจารย์ที่ปรึกษาใช้วิธีชักชวนให้นิสิตยอมรับวิธีแก้ปัญหาที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ สิ่งที่ต้องระวังในวิธีนี้คือ อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกต่อต้าน ฉะนั้นก่อนใช้ควรพิจารณาปฏิกริยาของนิสิตก่อน ว่ามีแนวโน้มไปในทิศทางใด

7. การให้รายละเอียดหรือข้อมูล (Informing) อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้รายละเอียดหรือข้อมูลต่างๆ ที่มีความสำคัญในการช่วยแก้ปัญหา กลวิธีนี้ใช้มากในด้านการให้ข้อมูลทางการศึกษาและอาชีพ

8. การเงียบและฟัง (Silence and Listening) เป็นกลวิธีที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะใช้เพื่อให้นิสิตพูดหรือเล่าสิ่งต่างๆ โดยการเงียบเพื่อคอยฟัง ท่าทางของอาจารย์ต้องแสดงให้เห็นว่ากำลังสนใจฟังเข้าใจ และยอมรับสิ่งต่างๆ ที่นักศึกษากำลังเล่า พร้อมทั้งแสดง ท่าทีให้เห็นว่านักศึกษาควรเล่าต่อไป

โคแกน (ลาวัวณย์ จักรกรณวัฒน์. 2540: 38; อ้างอิงจาก Cogan. 1975) พบว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาจะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น ยิ่งอาจารย์และนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อกันมาก นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดมากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนักศึกษา นักศึกษามีความศรัทธาในตัวอาจารย์ จะช่วยให้นักศึกษามีทัศนศึกษาที่ดีต่อการเรียน มองเห็นการเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

กล่าวโดยสรุปการให้คำปรึกษาหมายถึงการแนะนำ การให้ความช่วยเหลือจากบุคคลที่มีความรอบรู้เป็นพิเศษเพื่อให้บุคคลที่มีปัญหาได้นำแนวทางไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาที่บกพร่องที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ และผลักดันความสามารถ ความถนัด ให้ผู้ขอความช่วยเหลือพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มความสามารถโดยที่หน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จในการเรียนของนิสิต ซึ่งรวมไปถึงการให้ขวัญกำลังใจและให้คำแนะนำกับปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนและเทคนิคที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะให้คำปรึกษาแก่นิสิตได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีการแสดงออกถึงความสนใจในเรื่องที่นิสิตต้องการจะปรึกษา เปิดช่องว่างให้นิสิตได้เล่าถึงปัญหา ข้อข้องใจ หรือสิ่งที่ต้องการจะสอบถามได้อย่างเต็มที่ เมื่อทราบถึงความต้องการและปัญหาของนิสิตแล้วค่อยแนะนำแนวทางที่เป็นความรู้ หรือแนวทางการแก้ไขปัญหาให้นิสิตเข้าอย่างเป็นขั้นตอนโดยสังเกตุปฏิกริยาของนิสิตว่าแนวทางไหนที่แนะนำแล้วนิสิตสามารถจะนำไปใช้ได้อย่างไม่มีความรู้สึกต่อต้าน รวมทั้งเพิ่มแรงกระตุ้นเพื่อผลักดันให้นิสิตมีแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหาในกรณีที่นิสิตขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาต่างๆด้วยตนเองขณะศึกษาอยู่ในสถาบัน

2.3.ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2525: 31) กล่าวว่างานบริการและสวัสดิการนักศึกษาเป็นงานหลักสำคัญของงานกิจการนิสิตนักศึกษา งานบริการทางวิชาการ งานบริการทั่วไปนั้นคืองานทุกอย่างที่มีผลกระทบต่อความสะดวกสบายของชีวิตนักศึกษา เช่นบริการจัดบริเวณรอบสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้นให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม น่าอยู่ บริการจัดรถรับส่งนิสิตนักศึกษาถ้าหากสถาบันอุดมศึกษานั้นกว้างใหญ่ไม่สามารถเดินถึงกันได้โดยสะดวก บริการโทรศัพท์ติดต่อไปรษณีย์ บริการถ่ายสำเนา บริการพิมพ์ เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ทำรายงานได้โดยไม่เสียเวลา บริการที่เก็บของ บริการร้านค้าขายเครื่องเขียน รวมทั้งบริการของทางวิชาการ เช่นบริการทดสอบความสามารถทางด้าน การอ่าน การซ่อมเสริม ตลอดจนการเก็บทะเบียนการเรียนรายวิชาต่างๆของนักศึกษา จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ซึ่งงานบริการและสวัสดิการนิสิตนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนิสิตนักศึกษา เป็นส่วนประสานระหว่างชีวิตนอกห้องเรียนและในห้องเรียน และองค์ประกอบของสถาบันจะช่วยส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาชีวิตให้สมบูรณ์ ทำให้เห็นชีวิตในแนวทาง สร้างทัศนคติที่ดีและอาจมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักศึกษาเหล่านั้นด้วย ซึ่งการบริการ ควรให้ความสนใจต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะการจัดบรรยากาศการเรียนรู้อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ ที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดแรงผลักดันทางการศึกษาอย่างถูกต้อง เข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษา หลักการพัฒนานิสิตนักศึกษาจะช่วยให้ทุกคนในสังคมอุดมศึกษาปรับสภาพของสถาบันให้เสริมสร้างการพัฒนานิสิตนักศึกษามากขึ้น ซึ่งควรจะยึดหลักดังนี้

1. หลักการพัฒนาบัณฑิตนักศึกษา ควรจัดงานบริหารและสวัสดิการเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษานักศึกษาได้พัฒนาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การรักษาความสะอาด การมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง มีความคิดในทางสรรค์สร้างสังคม
2. หลักความสะอาดสวยงาม บุคลากรนิสิตนักศึกษาควรคำนึงถึงความสะอาดสวยงามของนิสิตนักศึกษา สิ่งแวดล้อมที่จะอำนวยความสะดวกแก่ชีวิตของนักศึกษาควรจัดให้เป็นงานสำคัญลำดับแรกๆ
3. หลักการประหยัด งานบางอย่างสถาบันไม่สามารถจัดให้ได้เนื่องจากเป็นของฟุ่มเฟือยก็ไม่จำเป็นต้องจัดให้ ควรจัดบริการที่คำนึงถึงความจำเป็น
4. หลักการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ บริการการสวัสดิการที่จัดให้ควรเป็นสิ่งที่ไม่เอื้อต่อการเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาทำให้จิตใจสบายขึ้นอยากเรียนรู้มากขึ้นหรือมีกำลังใจเรียนมากขึ้น
5. หลักการให้ก่อนขอ ผู้บริหารควรจะต้องสัมผัสสภาพต่างๆด้วยตนเอง ใช้วิจารณญาณเมื่อเห็นความจำเป็นในข้อใดที่สามารถจะทำได้ก็จะให้ก่อนที่จะมีการเรียกร้องขอขึ้น
6. หลักความสามัคคีงานบริการและสวัสดิการที่จัดขึ้นควรยึดหลักการสร้างมนุษยสัมพันธ์หรือสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิต นิสิตกับอาจารย์และอาจารย์กับอาจารย์เพื่อให้คนในสังคมอุดมศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขมีการให้ข่าวสารที่ถูกต้องมีการประชาสัมพันธ์ผลงานของคนในสังคมอุดมศึกษาให้ ช่วยกันชื่นชมและช่วยกันประชาสัมพันธ์งานของสถาบันให้ผู้อื่นเข้าใจและมีความรู้สึกอันดีงามต่อสถาบัน

สำเนา ขจรศิลป์ (2537: 37) ได้ให้ความหมายของงานบริการนักศึกษาว่าเป็นงานที่จะช่วยพัฒนานักศึกษา ด้านวิชาชีพ สติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (พจนานุกรมศัพท์. 2548: 12; อ้างอิงจาก กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. 2533: 427) กล่าวถึงความหมายของงานบริการทางวิชาการว่าเป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของนิสิตให้ก้าวหน้ามากที่สุด และขณะเดียวกันก็เพื่อช่วยเหลือแก้ไขปัญหาการเรียนของนิสิตให้เหลือน้อยที่สุด การบริการวิชาการสถานศึกษาสามารถกระทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น การจัดบริการห้องสมุด การจัดบริการด้านโสตทัศนศึกษา

วันทนา ทับทิม (พจนานุกรมศัพท์. 2548: 12-13; อ้างอิงจาก วันทนา ทับทิม. 2544: 1) สรุปไว้ว่า งานบริการการศึกษา เป็นงานที่ให้บริการแก่นักศึกษาในสังกัดคณะ เป็นการบริการเบื้องต้นครบวงจร ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ความสะอาดรวดเร็วและวัตถุประสงค์ของผู้ใช้บริการ คือ หัวใจอันสำคัญของการบริการ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆด้าน เช่นความเหมาะสมของสถานที่ ศักยภาพของบุคลากรที่ให้บริการ ข้อจำกัดของเวลา ขั้นตอน และระบบการทำงานซึ่งสอดคล้องกับ คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2543: 78-81) เกี่ยวกับการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาว่ามหาวิทยาลัยควรได้จัดตั้งสำนักหอสมุดกลาง สำนักคอมพิวเตอร์ และสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนโดยการทำหน้าที่ดังนี้

1. ห้องสมุด เพราะห้องสมุดเป็นแหล่งสำคัญในการให้ความรู้และเป็นตัวแทนของการเชื่อมโยงระหว่างบุคคลและสื่อวัสดุต่างๆที่เป็นองค์ความรู้ ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง แต่ห้องสมุดจะต้องมีเอกสารวัสดุที่เพียงพอ มีผลงานทางวิชาการที่สมบูรณ์แบบ มีความเป็นเลิศในการให้บริการ ห้องสมุดก็จะมีบทบาทที่สำคัญมากในการศึกษา ถือได้ว่าห้องสมุดคือหัวใจของมหาวิทยาลัยเพราะเป็นศูนย์รวมของแหล่งความรู้ และเป็นศูนย์วิชาการ บริการเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อประกอบการเรียนการสอน และการทำวิทยานิพนธ์ต่างๆ การส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการ เช่นตำรา วารสาร นิตยสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ในสาขาวิชาการต่างๆ นอกจากนี้ยังมีสื่อโสตทัศนวัสดุ เช่นแถบบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ โปสเตอร์ ภาพฉีก ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช แผ่นที่สไลด์ เป็นจำนวนมาก ตลอดจนเป็นฐานข้อมูลประเภทต่างๆ ที่สามารถค้นด้วยคอมพิวเตอร์ได้

2. สำนักคอมพิวเตอร์ ทำหน้าที่ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับงานทะเบียน ผลการเรียนของนิสิต งานทะเบียนประวัติบุคลากรให้แก่คณาจารย์และนิสิต รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริหาร และควรเปิดอบรมการใช้คอมพิวเตอร์แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไปด้วย

3. สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการการใช้ การผลิต และการบำรุงรักษาสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาที่ทันสมัยแก่ อาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และนิสิตของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่างๆ และใช้เป็นสถานที่ฝึกทักษะปฏิบัติ

ประดิษฐ์ คุณรัตน์ (ชูศรี สะพรั่ง. 2549: 40; อ้างอิงจาก ประดิษฐ์ คุณรัตน์. 2539: 2) กล่าวถึงการอำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่ และ วัสดุอุปกรณ์และให้ความหมายไว้ว่า อาคารสถานที่หมายถึงสิ่งก่อสร้างภายในสถานศึกษา ที่ใช้ในการเรียน การสอนและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งใช้จัดกระทำอย่างอื่นนอกจากการเรียนการสอน

ไอลา เบ็ญฮาวัน (ชีวภัทร ธรรมเกษร. 2552: 51; อ้างอิงจาก ไอลา เบ็ญฮาวัน. 2551: ออนไลน์) ให้ความหมายของอาคารสถานที่ไว้ ดังนี้ อาคารสถานที่ หมายถึงอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องสมุด ศูนย์อินเทอร์เน็ต ห้องทะเบียน ห้องธุรการ ห้องพยาบาล โรงอาหาร สุขา ที่จอดรถ สถานที่เล่นกีฬา และบริเวณพื้นที่ภายในสถานศึกษา

สุชาติ ชินะจิต (2540: 271) กล่าวว่า การให้บริการห้องปฏิบัติการ ในมหาวิทยาลัยจะมีห้องปฏิบัติการที่ใช้เพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยอยู่หลายด้านตามสาขาต่างๆ ห้องปฏิบัติการเหล่านี้มีเครื่องมือและอุปกรณ์พร้อมเพื่อการใช้งาน หากจะใช้ให้เต็มประสิทธิภาพ อาจนำมาจัดบริการเพื่อใช้ล่วงหน้าได้

สุพร ตั้งสมารพงษ์ (2545: 2) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพไว้ว่า ต้องจัดสภาพแวดล้อมให้มุ่งเสริม ทำให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ เช่น มีการตกแต่งอาคารสถานที่ และบริเวณให้ดูดี ไม่ว่าจะเป็นอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุดที่ทันสมัย ในด้านสื่อต่างๆ มีศักยภาพของการให้บริการ มีความพร้อมในการที่จะให้นิสิตนักศึกษาเข้าไปใช้ การสร้างบรรยากาศให้เอื้อในการกระตุ้น ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการหาความรู้เพิ่มเติม สร้างนิสัยรักการอ่าน นอกจากนี้

ต้องคำนึงถึงการจัดการโรงอาหาร หอพัก และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพราะสิ่งเหล่านี้มีส่วนเสริมสร้างความเจริญของงานและเกื้อกูลการเรียนรู้ของนิสิต

อัจฉรา วัฒนานรงค์ (2549: 9) กล่าวว่าสถาบันอุดมศึกษาควรจัดปัจจัยเกื้อหนุนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน มีห้องสมุด ตำรา หนังสือ วารสาร มีเครื่องคอมพิวเตอร์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการสืบค้น และเสาะแสวงหาความรู้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีบรรยากาศที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักศึกษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกจากมหาวิทยาลัย หมายถึงสิ่งที่เพิ่มเติมมาจากการเรียนการสอนในห้องเรียนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนิสิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้นิสิตมีช่องทางในความสะดวกสบายในการศึกษาหาความรู้เพิ่มขึ้น โดยที่มหาวิทยาลัยเป็นฝ่ายเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆในหลากหลายรูปแบบ เช่น การบริการด้านแหล่งค้นคว้าหาความรู้ ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องโสตและทัศนต่างๆ ด้านอำนวยความสะดวก ด้านอาคารสถานที่ ห้องสำหรับค้นคว้าในภาคปฏิบัติต่างๆ ห้องสำหรับแสดงผลงานของนิสิต รวมถึง วัสดุ อุปกรณ์ เป็นต้น ซึ่งการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกจากมหาวิทยาลัยที่นิสิตได้รับเพื่อเกื้อกูลการทำศิลปกรรมนิพนธ์นั้นเป็นอีกแรงผลักดันที่จะทำให้นิสิตสามารถสร้างผลงานได้อย่างคล่องตัว ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สร้างงานถ้าบริการที่ได้รับเพียงพอ และมีประสิทธิภาพที่รองรับความต้องการของผู้สร้างงานได้ หมายถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่นิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ ได้แก่ แหล่งค้นคว้าหาข้อมูล ห้องสมุด เอกสาร สถานที่ค้นคว้าทำงาน อุปกรณ์ต่างๆ ระเบียบข้อบังคับในการใช้สถานที่ และทรัพยากรของมหาวิทยาลัยที่นำมาใช้ในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เริ่มจาก แหล่งค้นคว้าหาข้อมูล นิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ต้องมีความสามารถในการใช้แหล่งค้นคว้าต่างๆให้เป็นประโยชน์ อาทิ ห้องสมุดประจำคณะและสำนักหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยซึ่งนิสิตจะต้องใช้ให้เกิดประโยชน์แก่การทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตให้มากที่สุด ซึ่งในการใช้แหล่งค้นคว้าพบว่า โสตทัศนบางประเภทยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการในการศึกษาค้นคว้า การอำนวยความสะดวกในด้านสถานที่แก่การทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งที่เกิดปัญหาแก่นิสิตในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เนื่องจากนิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์จะต้องส่งผลงานเป็นนิทรรศการการแสดงผลศิลปกรรมนิพนธ์ของตนเอง จำเป็นต้องใช้สถานที่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยเพื่อการจัดแสดง และด้วยบริเวณมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ราชการจึงมีกฎระเบียบข้อบังคับขั้นตอนในการดำเนินการทำเรื่องขอสถานที่ยุ่งยากและใช้เวลานานจึงเป็นเรื่องของนิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์อาจจะพบปัญหาที่เป็นได้

2.4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อน คือ กลุ่มคนที่ประกอบด้วยกลุ่มคนที่มีอายุเท่าๆกันใช้เวลาอยู่ด้วยกัน มีความคิด การกระทำคล้ายๆกัน และมีบทบาทสำคัญทางสังคมและความคิด (กนกกรัตน์ แจ่มวิฏกุล. 2545: 32; อ้างอิงจาก Muss. 1900: 157)

โจนส์ (สบพร ขุทรานนท์. 2527: 17; อ้างอิงจาก Jones. 1949) กล่าวถึงความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนว่าสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการคบเพื่อน พฤติกรรมของเพื่อนที่ศึกษาพร้อมกันหรือพักอาศัยอยู่ร่วมกัน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จะมีร่างกาย จิตใจและอารมณ์รุนแรง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นระยะของการเตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่จึงมีความเชื่อมั่นในอุดมการณ์ และแนวความคิดใหม่ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบความเป็นอิสระ ลักษณะต่างๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ฉะนั้น สถาบัน มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษารักใคร่กัน มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันเพื่อประโยชน์แก่ตัวนักศึกษาและสังคมในอนาคต

สุพร ตั้งสมรพงษ์ (2545: 3-4) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาการทางสังคม การเลือกคบเพื่อน เทคนิคการปรับตัว นิสิตนักศึกษาในวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการสังคม ต้องการมีเพื่อน และมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว ดังนั้นสภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทต่อทัศนคติ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ และบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษามาก

ภราดร อ่อนแก้ว (2552: 46) ศึกษาวิจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในทัศนะของนักศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้ ทัศนคติ บุคลิกภาพ และคุณธรรมของนักศึกษา นักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพกลุ่มเพื่อน

วัชรินทร์ แก้วลา (2531: 25) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครูนครราชสีมา พบว่า พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนที่แสดงออกได้รับอิทธิพลมาจากพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มเพื่อนเป็นสำคัญ สังคมกลุ่มเพื่อนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้าน สติปัญญา ความรู้ ความคิด ทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรมและสังคมของนักศึกษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของเพื่อนที่เลือกคบเป็นสำคัญประการหนึ่ง การจัดกิจกรรมที่ดีในกลุ่มเพื่อนยังส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ เพื่อพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และเพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมกลุ่มเพื่อนได้ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพ บุคลิกภาพ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์

วิไลวรรณ พิทยานุวัฒน์ และ สมหวัง พิทยานุวัฒน์ (นุชนาฏ วรยศศรี. 2544: 27; อ้างอิงจาก วิไลวรรณ พิทยานุวัฒน์ และสมหวัง พิทยานุวัฒน์. 2519 : 21) ให้ความหมายของความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนภายในสถาบันอุดมศึกษา เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลที่สำคัญประการหนึ่งเพราะเมื่อนักศึกษาเข้ามาอยู่ในสถาบัน ก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อน

นักศึกษาด้วยกัน ซึ่งความคิดอ่านของนักศึกษาย่อมได้รับอิทธิพลจากบุคคลเหล่านี้ แต่เนื่องจากจำนวนกลุ่มเพื่อนมีมากกว่าอาจารย์ และโอกาสของการปฏิสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนมีมากกว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ ดังนั้นความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และพัฒนาการทุกด้านของนักศึกษาในสังคมสถาบัน

ซึ่งสอดคล้องกับที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2518: 134) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของนักศึกษา โดยแบ่งความสัมพันธ์ของนักศึกษาเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ หมายถึงกิจกรรมความรู้สึกทางอารมณ์ เช่น การบันเทิง การเลี้ยงสังสรรค์ การกีฬา การเชียร์ การชมเชยจุดเด่น ลักษณะความสัมพันธ์เช่นนี้ควรเกิดขึ้นและดำเนินไปอย่างเหมาะสมเฉพาะครอบครัวหรือเครือญาติเท่านั้น ความสัมพันธ์ประเภทนี้ถ้าใช้ในสถาบันอื่นที่นอกเหนือจากครอบครัวแล้ว ย่อมเปลี่ยนแปลงโดยง่ายเพราะไม่ได้เกิดด้วยเหตุผลและหลักการที่ดี

2. ความสัมพันธ์ทางปัญญา เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของหลักการและเหตุผล อาศัยความรู้สึก ความคิด เหตุผล และสติปัญญาเป็นเครื่องเชื่อมโยง เช่น ความรู้ของเพื่อนร่วมงาน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างนักศึกษารุ่นพี่กับรุ่นน้องต้องการตัดสินใจพิจารณาโดยอาศัยเหตุผล หลักการ และความรู้เป็นหลัก คนมีเหตุผลที่ดีกว่าย่อมถูกต้อง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ลักษณะนี้ได้แก่ การอภิปราย การพูด การถกเถียง การประชุมสัมมนาในเรื่องความรู้ การเสียสละกำลังกายกำลังใจร่วมกัน เป็นความสัมพันธ์ที่มีความยั่งยืนมั่นคงและเป็นความสัมพันธ์สำหรับกลุ่มเพื่อน

ซึ่งสอดคล้องกับจูไร ชูมรุม (2526: 6) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่าความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนคือความสัมพันธ์ที่เกิดจากตัวของนิสิตนักศึกษา กับเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ได้มาติดต่อเกี่ยวข้องหรือประพฤติปฏิบัติต่อกัน อันเป็นผลให้นิสิตนักศึกษาอยู่ร่วมกันในสังคมกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีความรู้สึกทั้งทางด้านอารมณ์และจิตใจที่นิสิตนักศึกษาได้รับจากกลุ่มเพื่อนทั้งทางบวกและทางลบ เช่น ความภูมิใจ ความสนิทสนม ที่ได้รับจากกลุ่มเพื่อนและการถูกเอาเปรียบ เป็นต้น

บุคคลมักต้องมีกลุ่มมีพวก ตัวอย่างของกลุ่มหรือพวกของกลุ่มบุคคล เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูง ทีมงานสมาคม ชมรม ผู้ทำงานในหน่วยเดียวกัน จัดว่าเป็นกลุ่มหรือพวกประเภทหนึ่ง ประกอบด้วยคนจำนวนมากอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกันในบทบาทที่ต่างกัน ซึ่งแต่ละคนมักมีเพื่อนฝูง ที่อยู่ในระดับเท่ากันหรือระดับที่เหนือกว่า หากบรรยากาศของความสัมพันธ์เป็นไปด้วยดี ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีความสุข และการทำงานต่างๆกับกลุ่มเพื่อนจะประสบผลสำเร็จตามไปด้วย (มนุษยสัมพันธ์. 2551: ออนไลน์)

สถาบันภาษาศาสตร์ (วัชรินทร์ แก้วลา. 2531: 10; อ้างอิงจาก สถาบันภาษาศาสตร์. 2524: 518) ให้ความหมายของกลุ่มเพื่อนว่า กลุ่มเพื่อนในทางสังคมวิทยาถือว่าเป็นตัวแทนที่ให้การอบรม ให้รู้ระเบียบของสังคม กลุ่มเพื่อนทางสังคมวิทยาหมายถึง การที่บุคคลที่มีอายุสภาพทางสังคมเท่าเทียมกันจัดตั้งกันเป็นกลุ่มหรือสมาคม อาจจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ และจะมีการสร้างสรรค์สมาคมอยู่กับกลุ่มของตน เช่นในระยะเด็กจะอยู่ในลักษณะของกลุ่มเพื่อนเล่น

พอวัยรุ่นจะเปลี่ยนเป็นกลุ่มเพื่อนฝูง พอเป็นผู้ใหญ่ก็จะเปลี่ยนเป็นกลุ่มสังคมที่เป็นบุคคลระดับเดียวกัน เช่น กลุ่มพ่อค้า กลุ่มข้าราชการ กลุ่มเพื่อนจะเป็นตัวแทนในการอบรมให้รู้ระเบียบของสังคมที่มีอิทธิพลมากที่สุด โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน ซึ่งบุคคลจะยึดเอาเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนเอง คุณค่าที่สำคัญในสังคมได้แก่คุณค่าที่เป็นที่ยอมรับของคนอื่นเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนและเพื่อนสนิท

โดยทั่วไปความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนมี 3 ระดับ บราวน์ (ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์. 2539: 72; อ้างอิงจาก Brown. 1980 : 188-190)

1. กลุ่มความสัมพันธ์ที่เรียกว่า Dyads เป็นความสัมพันธ์ของคูรักหรือ เพื่อนสนิทซึ่งจะเป็นเพียงความสัมพันธ์ของบุคคลเพียง 2 คนเท่านั้นในที่นี้ไม่ถือว่าเป็นกลุ่มเพื่อน

2. กลุ่มที่มีความสัมพันธ์ ที่เรียกว่า Clique เป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานความสัมพันธ์กันเป็นกลุ่มที่มีขนาดเล็กประมาณ 5-10 คน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มนี้จะกระทำการต่าง ๆ ร่วมกันและพัฒนาความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ในที่นี้ถือว่าเป็นกลุ่มเพื่อน

3. กลุ่มความสัมพันธ์ที่เรียกว่า Crowd เป็นกลุ่มที่รวมบุคคลที่มีลักษณะเหมือนกันไว้ด้วยกันเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ บุคคลเหล่านี้อาจจะใช้เวลาต่าง ๆ อยู่ด้วยกันหรือไม่ก็ได้ ความผูกพันของกลุ่ม Crowd จะส่งผลต่อเจตคติและกิจกรรมที่ทำในกลุ่มเพื่อน

เดมอน แอนด์ เฟลพส์ (ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์. 2539: 73; อ้างอิงจาก Demon; & Phelps. 1989: 135-151)กล่าวว่าถ้าอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ดีที่เห็นความสำคัญของการศึกษาเล่าเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีการตั้งใจในการเรียน ก็จะมีส่วนทำให้ประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีและสนใจจะศึกษาเล่าเรียน ซึ่งจะมีผลทำให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น โดยการใช้ประโยชน์จากกลุ่มเพื่อนเพื่อช่วยพัฒนาสภาพการเรียนมี 3 อย่างคือ

1. กลุ่มเพื่อนที่ไม่ค่อยมีความเสมอภาคทางการเรียนแต่มีความสัมพันธ์ภายในกลุ่มแน่นแฟ้น ใช้กิจกรรมติวกลุ่ม (Peer Tutoring) โดยคนที่เก่งในกลุ่มจะเป็นคนคอยชี้แนะ แนะนำวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เพื่อนที่อ่อนกว่าได้เข้าใจในเนื้อหา กิจกรรมนี้เองนอกจากจะช่วยให้เด็กที่อ่อนกว่าได้ทันเพื่อน ยังจะช่วยให้เกิดความเห็นอกเห็นใจกัน ทำให้ความสัมพันธ์ภายในกลุ่มแน่นแฟ้นขึ้นไปอีก

2. กลุ่มเพื่อนที่มีความเสมอภาคกันทั้งทางการเรียนแต่ความสัมพันธ์ในกลุ่มไม่คอยแน่นแฟ้น ใช้กิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) เพราะเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้แต่ละคนได้แสดงความสามารถของตนเองออกมา มีการแลกเปลี่ยนมวลความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

3. กลุ่มเพื่อนที่มีความเสมอภาคกันทั้งทางการเรียนสูงและมีความสัมพันธ์ภายในกลุ่มแน่นแฟ้น ใช้กิจกรรมร่วมมือภายในกลุ่ม (Peer Collaboration) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้ได้พูดคุยสนทนา สื่อสารในเรื่องการหาวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ กิจกรรมนี้จะกระตุ้นให้ค้นพบการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ดังกล่าวจะได้จากการสนับสนุนช่วยเหลือในกลุ่มเพื่อน

สอดคล้องกับ เดอคอสเตอร์ (DeCoster. 1971: 578-A) ได้ศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนสูงมีแนวโน้มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 45-46) กล่าวถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนไว้ ดังนี้

1. ในกลุ่มที่จะประสานชีวิตจากสังคมในบ้านไปสู่สังคมมหาวิทยาลัยทำให้นิสิตนักศึกษา รู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จในด้านใดด้านหนึ่ง
  2. เป็นกลุ่มที่สนับสนุนและเป็นเครื่องมือให้บรรลุเป้าหมายของพุทธิปัญญาของการศึกษา ในมหาวิทยาลัย
  3. เป็นกลุ่มที่สนับสนุนสนองอารมณ์ จิตใจ และความต้องการของนิสิตซึ่งอาจจะไม่ตรงกับของอาจารย์ ห้องเรียน และมหาวิทยาลัย
  4. เป็นกลุ่มที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเรียนรู้ และเข้าใจชีวิตการอยู่ร่วมกัน การสมาคมและการทำงานกับคนที่มีความหลังแตกต่างกันได้ดี
  5. กลุ่มเพื่อนอาจจะช่วยพยุห้ให้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ กระตุ้นให้เกิดความคิด หรือประสบการณ์ใหม่ ให้กำลังใจในการเปลี่ยนแปลงของนิสิตหรือในทางกลับกันกลุ่มเพื่อนก็อาจจะช่วยกันบำรุงรักษาสภาพที่คงเดิมไว้ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงอะไรก็ได้
  6. นักศึกษาที่เรียนไม่ค่อยดีมีความผิดหวัง กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เขาเลือกทางออกทางอื่น หรือช่วยให้เขามีภาพพจน์ทางบวกโดยที่จะสนับสนุนให้มีความสนใจต่อสิ่งอื่นที่ไม่ใช่การศึกษา
  7. องค์การบริหารนิสิตนักศึกษามักจะมีหน้าที่เป็นพรรคพวกของนิสิตแต่ละคน
- เบนเนตต์ (Bennett. 1952: 35) ให้ข้อเสนอแนะว่าสถาบันอุดมศึกษาควรส่งเสริมให้นักศึกษารักใคร่กันมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เพื่อประโยชน์แก่ตัวนักศึกษาเองเมื่อออกไปทำงานในอนาคตจะได้ช่วยเหลือกันต่อไป

กล่าวโดยสรุปความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อนหมายถึง กลุ่มสังคมของนิสิตที่ร่วมศึกษาในสาขาวิชาเอกเดียวกันที่มีความสัมพันธ์ในการเรียนรู้ร่วมกันภายใต้หลักสูตรเดียวกัน ซึ่งนิสิตจะมีความเกี่ยวพันกันระหว่างเพื่อนด้วยกันซึ่งนิสิตจะมีพฤติกรรมที่เป็นผลกระทบต่อกัน ทั้งทางบวกซึ่งเป็นการให้กำลังใจ การช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนของเพื่อน หรือในทางลบเช่นการเกิดปัญหาระหว่างการทำงานเป็นกลุ่ม ปัญหาการบริหารเวลาไม่ตรงกัน หรือแม้แต่ปัญหาการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเพื่อน ซึ่งทำให้การทำงานศิลปกรรมนิพนธ์เป็นไปด้วยความยากลำบาก และไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายเท่าที่ควร การช่วยเหลือในกลุ่มเพื่อนนับว่าเป็นสิ่งที่นิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะปัญหาของนิสิตส่วนใหญ่คือการที่ไม่สามารถมาเตรียมภาระงานที่ทำเป็นกลุ่มได้เนื่องจากติดการทำงานนอกมหาวิทยาลัยเป็นส่วนมาก เพื่อนจึงมีส่วนช่วยในเรื่องการเตรียมความพร้อม เพื่อให้ให้นิสิตที่มีปัญหาสามารถดำเนินการเป็นกลุ่มได้อย่างคล่องตัว แต่ก็อาจจะมีทัศนคติจากเพื่อนในกลุ่มเกิดขึ้นได้เช่นกันหากจะต้องพึ่งพากลุ่มเพื่อนอยู่เสมอโดยที่ไม่สามารถมาทำหน้าที่ในภาระงานของตนเองได้อย่างเต็มที่บ่อยครั้ง เพราะฉะนั้นนิสิตเป็นจำนวนไม่น้อยที่สำเร็จหลักสูตรด้วยความช่วยเหลือจากเพื่อน ดังนั้นความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อนจึงต้องใช้ประกอบในการทำศิลปกรรมนิพนธ์เพื่อให้ประสบความสำเร็จ

2.5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว

ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ผูกพันใกล้ชิดและใช้ชีวิตร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นสถาบันหลักเป็นรากฐานที่สำคัญในการดำรงชีวิตในสังคม (สำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. 2548: ออนไลน์)

พรทิพย์ ถาวรจักร์ (นุชนาฏ วรยศศรี. 2544: 23; อ้างอิงจาก พรทิพย์ ถาวรจักร์. 2526: 26) กล่าวถึงการสนับสนุนจากครอบครัวว่าระดับฐานะของผู้ปกครองของนักศึกษา อันได้แก่ รายได้ของบิดา มารดา ของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัวต่างกัน ย่อมส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ซึ่งมีผลกระทบถึงการเรียนด้วย

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537: 84) กล่าวว่าปัญหาที่เกี่ยวกับครอบครัว นักศึกษาเป็นจำนวนมากมีความวิตกกังวลใจกับปัญหาครอบครัวทางบ้าน ซึ่งมีหลายประการด้วยกัน บางครอบครัวอาจมีปัญหาดังต่างเศรษฐกิจ บางครอบครัวอาจมีปัญหาความขัดแย้งของบุคคลภายในครอบครัว โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา บางครอบครัวมีปัญหาการเจ็บป่วยของของบิดามารดาถึงขั้นเสียชีวิตก็ย่อมเกิดปัญหากับนักศึกษาทางด้านความรู้สึกเสียใจและด้านการเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530ก: 22) กล่าวว่าเมื่อนักศึกษาบางคนที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตไปแล้วหรือครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เมื่อต้องมีสภาพครอบครัวที่สูญเสียผู้อุปการะ อาจจะทำให้นักศึกษาเกิดความว่าเหว ว่าวุ่น คับข้องใจ ไม่มีผู้ให้คำปรึกษาหรือให้ความเห็นในการแก้ปัญหาทำให้มีผลมาสู่ห้องเรียนหรือการปรับตัวกับสภาพศึกษา

เมอร์เรย์ และเซ็นท์เนอร์ (พระมหาประยูร สุขะใจ. 2548: 33; อ้างอิงจาก Murry; & Zeentner. 1985: 158) ให้ความเห็นว่าครอบครัวเป็นระบบสังคมที่เป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคล 2 คนขึ้นไปอาศัยร่วมกันโดยมีความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่อยู่ร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

รุจิรี ภู่อาระ (2531: 73) กล่าวว่า การสนับสนุนจากครอบครัวรวมถึงสภาพเศรษฐกิจทางบ้าน ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอนแม้ผู้สอนจะทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด แต่ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในครอบครัว ฐานะเศรษฐกิจของพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจทำให้ผู้เรียนต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งหารายได้มาช่วยเหลือการศึกษาของตน

บูเอสเชอร์ (Buesher. 1969: 1858) ได้ศึกษาตัวแปรที่อยู่นอกเหนือความสามารถด้านสติปัญญาได้สรุปไว้ประการหนึ่งว่าสภาพครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนเป็นอย่างมาก

แมคควอรี (Macquary. 1953: 215) ศึกษาเกี่ยวกับขนาดของครอบครัว อาชีพ ผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม พบว่า องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลการเรียนทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุปการสนับสนุนจากครอบครัว คือความช่วยเหลือทางการศึกษาที่นิสิตได้รับจากครอบครัวในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน การให้กำลังใจ การกระตุ้นและผลักดันให้ถึงเป้าหมายของการเรียน รวมทั้งการช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเรื่องต่างๆเพื่อให้นิสิตประสบความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งการสนับสนุนจากครอบครัวเป็นผลมาจากสภาพเศรษฐกิจและสภาพของครอบครัวโดยตรง

3. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์

3.1 เพศ

ถาวร จันทศิริ (2539: 111) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญาานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิต ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนของการให้โอกาสเข้าพบเพื่อให้คำปรึกษา และการติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ปาณิสรา บุญสนอง และ อิศรัฎฐ์ รินโรสง (2553: 72) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่านักศึกษาชายและหญิง มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ โดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านคุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อแยกเป็นรายข้อ มีปัญหาแตกต่างกันในด้านความรับผิดชอบและเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไปตามที่นัดหมาย และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนของการให้โอกาสเข้าพบเพื่อให้คำปรึกษา และการติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ นันทน์ภัส มีครุฑ และจี๊ด คำประเสริฐ (2553: 105-106) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านแหล่งศึกษาค้นคว้าภายในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาสูงกว่านักศึกษาชาย ส่วนปัญหาด้านส่วนตัวของนักศึกษา ปัญหาที่เกี่ยวข้องในด้านกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ด้านคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และด้านระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ไม่แตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุปนิสิตชายและหญิงย่อมมีปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการศึกษาแตกต่างกันออกไปด้วยสภาพพื้นฐานทางความคิด การปลูกฝังเลี้ยงดู การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในการศึกษาซึ่งนิสิตชายและนิสิตหญิงย่อมมีข้อจำกัดที่ก่อให้เกิดปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อย่างแน่นอน

3.2 กลุ่มวิชา

สมจิตร์ แก้วมณี (2551: 150) ได้ศึกษาวิจัยปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนตัว ความพร้อมของนักศึกษาด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยนุช มีชาญ (2534: 80) ที่ได้ศึกษาวิจัยปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายชั้นตอน คือขั้นตอนการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ และขั้นนำเสนอวิทยานิพนธ์ สอดคล้องกับ บุษกร เพชรวิวรรณ; จิราภรณ์ บุญส่ง; พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2534: 75) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในวิทยาเขตประสานมิตร และสงขลานครินทร์ที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ส่วนในวิทยาเขตมหาสารคาม นิสิตวิชาเอกวิทยาศาสตร์ศึกษาและชีววิทยา มีปัญหาต่างจากนิสิตวิชาเอกอื่นๆในวิทยาเขตเดียวกันคือนิสิตวิชาเอกวิทยาศาสตร์ศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนอาจารย์ที่สอนในสาขาวิทยาศาสตร์ น้อยเกินไปไม่สอดคล้องกับจำนวนนิสิต และนิสิตขาดเงินทุนในการทำวิจัย ส่วนนิสิตวิชาเอกชีววิทยา มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนอาจารย์ที่เป็นประธานกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์มีน้อย ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองเพื่อหาข้อมูลในการทำปริญญาานิพนธ์ และมีปัญหาเกี่ยวกับการที่ต้องเรียนเนื้อหาวิชาจนหมดก่อนจึงเริ่มทำปริญญาานิพนธ์

กล่าวโดยสรุปนิสิตที่มีกลุ่มวิชาต่างกันส่วนใหญ่มีปัญหาไม่แตกต่างกันคือปัญหาที่พบเป็นเรื่องเดียวแต่ส่วนที่มีปัญหาต่างกันเนื่องจากสภาพของบริบทของตามแต่ละกลุ่มวิชานั้นๆ

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ถาวร จันทศิริ (2539: 91) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีผลการเรียนต่างกันโดยรวมมีปัญหาในการทำปริญญาานิพนธ์ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิตและด้านบริการวิชาการจากมหาวิทยาลัยที่นิสิตมีปัญหาในการทำปริญญาานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกันอย่างทางสถิติในขณะที่ สุมาลี ชาญกาญจน์ (2530: 53) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาและ

ไม่สำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเฉพาะกรณีที่แจ้งขอจบ พบว่า การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ผ่านมากับการสำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษานักศึกษาที่แจ้งขอจบพบว่ามีความสัมพันธ์กันหรืออาจกล่าวได้ว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่ผ่านมามีอยู่ในระดับสูงจะสำเร็จการศึกษามากกว่านักศึกษามีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่ผ่านมามีอยู่ในระดับต่ำ

กล่าวโดยสรุปว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันก็จะมีปัญหาต่างกัน เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความสามารถ ทางด้านต่างๆของนักศึกษา นอกจากนี้ยังรวมถึงการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์ก็จะไม่เท่ากัน

4. การทำศิลปกรรมนิพนธ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคนิพนธ์เป็นสิ่งที่มุ่งหวังให้ผู้เขียนแสดงความสามารถในการแสดงความคิดของตนเอง และเป็นผู้รู้งานทางวิชาการที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของวิชาที่เรียนและจัดระบบ เรียบเรียงข้อมูล ทั้งปวงด้วยความถูกต้องตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2534: 2-3)การทำศิลปกรรมนิพนธ์ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้(คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2541: 2-15)

1. การค้นหาประเด็นปัญหาและนำเสนอเค้าโครงศิลปกรรมนิพนธ์เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง
2. การศึกษาค้นคว้าและสำรวจข้อมูลตามขั้นตอนและประเด็นปัญหาที่วางแผนไว้ในเค้าโครงและเขียนเป็นภาคนิพนธ์
3. สร้างสรรค์งานศิลปกรรมตามประเด็นและปัญหาที่กำหนดและศึกษาค้นคว้าข้อมูลไว้
4. นำเสนอศิลปกรรมนิพนธ์ต่อคณะกรรมการตามประเด็นปัญหาที่กำหนดและศึกษาข้อมูลไว้
5. หลักการและกระบวนการคิด การสร้างสรรค์ ตามนัยของศิลปกรรมนิพนธ์ เช่นนี้ เราได้เริ่มพัฒนาให้เป็นรูปธรรมราวปี พ.ศ.2530 จากประสบการณ์และความพยายามร่วมกันพอจะได้ข้อสรุปดังนี้

5.1 จากการเน้นย้ำทั้ง 2 ด้านทั้งกระบวนการศึกษาค้นคว้าและการสร้างสรรค์ ได้ส่งผลไปสู่มโนทัศน์ (Concept) และวิสัยทัศน์ (Vision) ของบัณฑิตให้เชื่อมั่นว่าการสร้างสรรค์เชื่อมโยงกับการแสวงหาความรู้และความคิดว่าศิลปกรรมนิพนธ์มิใช่สิ่งเลื่อนลอยที่อธิบายไม่ได้

5.2 จากการผลักดันให้เกิดการวางแผนการศึกษาค้นคว้า การคิดที่มีระเบียบกระบวนการทำงานตามขั้นตอน รวมทั้งสร้างสรรค์อย่างมีหลักคิดก่อให้เกิดการคิดและการทำงานที่มีการวางแผนเป็นระบบ

5.3 จากการค้นคว้าประเด็นปัญหาตลอดจนถึงการสร้างสรรคงานได้มีข้อสรุปสำคัญประการหนึ่งว่าศิลปกรรมนิพนธ์ได้กลายเป็นข้อสรุปความคิดและความสามารถจากการเรียนตลอดหลักสูตรและเป็นดัชนีที่บ่งชี้ถึงความสนใจในอนาคตของผู้เรียนด้วย

5.4 จากกระบวนการการศึกษาภาคินิพนธ์ได้ผลักดันให้นิสิตดูดซับกระบวนการศึกษาค้นคว้าและการได้มาซึ่งความคิดอ่านของนิสิตและที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งคือ ได้พัฒนาการเขียนขึ้นระดับหนึ่งจนสามารถเขียนได้อย่างมีเหตุผลเป็นภาษาเขียนภาษาวิชาการพอสมควรซึ่งเครื่องมือตัวนี้จะเป็นบันไดสำคัญสำหรับการทำงานหรือการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป

5.5 จากกระบวนการศิลปกรรมนิพนธ์ทั้งหมดมีความคิดเห็นและเชื่อว่าย่อมสัมพันธ์กับระเบียบการคิด การศึกษาค้นคว้า สร้างสรรค์ และการดำรงชีวิตในอนาคตของนิสิตอย่างแน่นอนไม่ว่าจะเป็นนักจิตวิทยาบริสุทธ์ นักจิตวิทยาศิลปะ หรือนักจิตวิทยาการศึกษา สายจิตวิเคราะห์ สายพฤติกรรมนิยม หรือสายเจตจำนง ก็เชื่อว่าไม่ว่าความคิดสร้างสรรค์จะก่อกำเนิดมาอย่างไรก็ตามความคิดสร้างสรรค์ก็มีกระบวนการสะสมข้อมูลและการแก้ปัญหาก่อนที่จะก้าวการณ์สร้างสรรค์จะเกิดขึ้น

ซึ่งกระบวนการเช่นนี้มีคำตอบในข้อมูลการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ อย่างเป็นปรนัยพอสมควรและสอดคล้องกับนักจิตวิทยา เกรแฮม วอลลาส (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2541; อ้างอิงจาก Graham Wallas. 1962) ทฤษฎีปฏิบัติการความคิดสร้างสรรค์ 4 ขั้นคือ

1. ภาวะเตรียมการ (Preparation) ขั้นแรกของปฏิบัติการความคิดสร้างสรรค์ที่สะสมข้อมูลและเตรียมการในขั้นสำนึก
2. ภาวะฟักตัว (Incubation) ขั้นตอนที่ภาวะแรกเข้าสู่จิตใต้สำนึกหรือจิตไร้สำนึกเป็นขั้นการใช้เวลาฟักตัว
3. ภาวะบรรล (Illumination) ขั้นของการขบคิดถลันกรองจากจิตไร้สำนึกจุดประกายขึ้นมาอย่างชัดเจน
4. ภาวะกระจ่างชัด (Verification) ขั้นกระจ่างชัดที่ทำการสร้างสรรค์ขัดเกลาตกแต่งจนได้ผลงานที่สง่างาม

ศิลปกรรมนิพนธ์หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2541: 1-9) มีดังนี้

1. งานนิพนธ์ในระดับปริญญาตรี (Undergraduate Student's Thesis) ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียกรวมว่า “ศิลปกรรมนิพนธ์” (Fine Art Thesis) และมีชื่อเรียกในแต่ละสาขาวิชาดังนี้

- 1.1 ดุริยางคศาสตร์ไทยนิพนธ์ (Thai Music Thesis)
- 1.2 ดุริยางคศาสตร์สากลนิพนธ์ (Music Thesis)
- 1.3 จิตรกรรมนิพนธ์ (Painting Thesis)
- 1.4 เซรามิกส์นิพนธ์ (Ceramics Thesis)
- 1.5 ศิลปะภาพพิมพ์นิพนธ์ (Printmaking Thesis)
- 1.6 ทศนศิลป์นิพนธ์ (Art Education Thesis)

- 1.7 นาฏศิลป์ไทยนิพนธ์ (Thai Dance Thesis)
- 1.8 นาฏศิลป์สากลนิพนธ์ (Dance Thesis)
- 1.9 การแสดงและกำกับการแสดงนิพนธ์ (Acting and Directing Thesis)
- 1.10 การออกแบบเพื่อการแสดงนิพนธ์ (Design for Theatre Thesis)
- 1.11 ออกแบบสื่อสารนิพนธ์ (Communication Design Thesis)
- 1.12 ออกแบบผลิตภัณฑ์นิพนธ์ (Product Design Thesis)
- 1.13 ออกแบบแฟชั่นนิพนธ์ (Fashion Design Thesis)

หมายเหตุ ดุริยางคศาสตร์ไทยนิพนธ์ ดุริยางคศาสตร์สากลนิพนธ์ และทัศนศิลป์นิพนธ์
มีกระบวนการเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา

2. สีปกศิลปกรรมนิพนธ์

- 2.1 ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย ปกสีแดง (Red)
- 2.2 ภาควิชาดุริยางคศาสตร์สากล ปกสีเขียวเข้ม (Dark Green)
- 2.3 ภาควิชาทัศนศิลป์ ปกสีน้ำตาล (Brown)
- 2.4 ภาควิชาทัศนศิลป์ศึกษา ปกสีแดงเข้ม (Crimson)
- 2.5 ภาควิชาศิลปะการแสดง ปกสีดำ (Black)

3. กระบวนการศิลปกรรมนิพนธ์ (Procedure) เป็นกระบวนการที่ประยุกต์มาจากการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งเรียกว่า “การศึกษาและพัฒนา” (Studies and Development) หรือเรียกว่า “การวิจัยสร้างสรรค์” (Creative Research) “การศึกษาศักดิ์สร้างสรรค์” (Creative Studies) ซึ่งประกอบด้วย ภาคนิพนธ์ และ ภาคสร้างสรรค์ การศึกษาค้นคว้าและการสร้างสรรค์น้ำหนักหรือคุณค่าเท่ากัน การศึกษาค้นคว้าและระบบการทำงาน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานที่มีความคิดและเนื้อหาสาระ เป็นการพัฒนาสุนทรียะเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Aesthetic) นำสุนทรียะเชิงปรัชญา (Philosophical Aesthetic) สุนทรียะเชิงวิทยาศาสตร์ในกรอบของศิลปกรรมศาสตร์

4. คณะกรรมการศิลปกรรมนิพนธ์ประกอบด้วย

- 4.1 ประธานที่ปรึกษา 1 คนเป็นอาจารย์ในสาขาวิชา
  - 4.2 กรรมการที่ปรึกษา 1-2 คน ในกรณีกรรมการที่ปรึกษา 1 คนควรเป็นอาจารย์ในภาควิชา และ อาจเพิ่มกรรมการที่ปรึกษาอีก 1 คนในกรณีที่ต้องการคำแนะนำเฉพาะกรณีอาจเป็นอาจารย์ในภาควิชาในคณะหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอก
  - 4.3 ประธานศิลปกรรมนิพนธ์แต่ละสาขาวิชา 1 คนเป็นอาจารย์ประจำวิชาที่ดูแลโดยรวมทั้งหมด จัดประชุม จัดพิจารณาาร่วมกัน สรุปและส่งผลการเรียน
- ประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษา และประธานศิลปกรรมนิพนธ์แต่ละภาควิชาต้องพิจารณาให้คำปรึกษาและดูแลทั้งภาคนิพนธ์และการสร้างสรรค์เพราะทั้งสองส่วนคือกระบวนการที่ต่อเนื่องกันเป็นสิ่งเดียวกันและมีคุณค่าเกื้อหนุนเท่าเทียมกัน

5. การพิจารณาศิลปกรรมนิพนธ์ควรเป็นคณาจารย์ในสาขาวิชาเพื่อให้การพิจารณาตรงประเด็นและผลการเรียนควรเฉลี่ยจากคณะกรรมการและคณาจารย์ประจำสาขาวิชาทั้งภาคนิพนธ์และภาคสร้างสรรค์

6. การทำศิลปกรรมนิพนธ์ต้องเสนอเค้าโครงศิลปกรรมนิพนธ์ (Fine Art Thesis Proposal) ตามแบบที่กำหนดไว้ต่อคณะกรรมการและคณาจารย์ประจำสาขาวิชาเพื่อพิจารณาและเค้าโครงควรรนำไปรวมเขียนเล่มเป็นภาคผนวกในภาคนิพนธ์เพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป

7. การเขียนภาคนิพนธ์ต้องพัฒนาจากเค้าโครงที่ศึกษาค้นคว้าในเนื้อหา (บทที่ 2 ข้อมูลสัมพัทธ์) กว้างและลึกศึกษาให้ครบถ้วนพอสมควรก่อนจะลงมือเรียบเรียงและสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้องค์ความรู้ดังกล่าวมีพลังกระตุ้นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมหรือผลงานศิลปกรรมที่มีความคิดและเนื้อหาสาระ

8. การสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมในแต่ละสาขาวิชาควรเริ่มจากการเสนอความคิดเสนอความรู้จากการศึกษาค้นคว้าเสนอภาพร่างหรือเป็นแผนงานเบื้องต้น และในระหว่างที่ปฏิบัติงานควรต้องใกล้ชิดกับประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษา เพื่อให้การสร้างสรรค์งานพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องไม่ใช่สูตรสำเร็จเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งและคณาจารย์ประจำสาขาวิชาควรประชุมพิจารณาเป็นระยะ

9. การพิจารณาผลงานศิลปกรรมนิพนธ์ของคณาจารย์ประจำสาขาวิชาต้องพิจารณาทั้งภาคนิพนธ์และภาคสร้างสรรค์ กระบวนการสุดท้ายของการพิจารณานิสิตต้องนำเสนอ (Presentation) ทั้งเอกสารขั้นตอนการทำงานทุกขั้นตอน (บรรยาย ภาพนิ่ง หรือวีดีทัศน์) และผลงาน

10. ปริมาณและคุณภาพของภาคนิพนธ์ต้องเหมาะสมกับงานที่ศึกษาค้นคว้าและเรียบเรียงประมาณหนึ่งภาคเรียนและงานสร้างสรรค์ต้องเหมาะสมกับงานหนึ่งภาคเรียนเช่นกัน (ศิลปกรรมนิพนธ์ลงทะเบียน 2 ภาคเรียน)

11. ควรจะได้นำเสนอผลงานศิลปกรรมนิพนธ์ในรูปแบบของการนิทรรศการหรือแสดงทั้งนิพนธ์และภาคการสร้างสรรค์ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยหรือในสังคมเพื่อให้สาธารณชนตรวจสอบ

12. การพิมพ์ระบบอ้างอิงและบรรณานุกรมให้ใช้ตัวอย่างจากคู่มือในกรณีปลีกย่อยอาจพิจารณาจาก”คู่มือการเรียบเรียงปริญญาานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2540”

13. การพิมพ์ใช้ตัวพิมพ์ที่ดูสุภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย ซื่อบทใช้ตัวขนาด 18 พอยท์ หัวเรื่องใช้ 16 พอยท์ และเนื้อหา 14 พอยท์ พิมพ์เลขหน้าขวามือตอนบนระบบพิมพ์หน้าเดียว

14. การพิสูจน์ตัวอักษรต้องมีความประณีตถูกต้องชัดเจน

15. นิสิตต้องส่งภาคนิพนธ์ที่เข้าปกเรียบร้อย 3 เล่มสำหรับภาควิชา 1 เล่มห้องสมุด คณะศิลปกรรมศาสตร์ 1 เล่มและประธานศิลปกรรมนิพนธ์ 1 เล่ม

โครงสร้างศิลปกรรมนิพนธ์

1. ปกแข็งหุ้มแล็คซีน

2. ปกรอง

3. หน้าอนุมัติ

4. บทคัดย่อ สรุปเนื้อหาและประเด็นสำคัญทั้งภาคนิพนธ์และภาคสร้างสรรค์

5. บทที่ 1 บทนำ ขยายให้กว้างลุ่มลึกและชัดเจนจากเค้าโครง ศิลปกรรมนิพนธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ภูมิหลัง” อาจใช้การอ้างอิงเข้าเสริมและตัดบรรณานุกรมจากเค้าโครงออกไป

6. บทที่ 2 ข้อมูลสัมพันธ์ (Related Literature) ให้กำหนดประเด็นการศึกษาค้นคว้าให้ชัด ทั้งความรู้พื้นฐาน (Basic Knowledge) ที่ เป็นความรู้และทฤษฎีทางศิลปะซึ่งจะสัมพันธ์กับการสร้างสรรค์ผลงานและความรู้เฉพาะ (Specific Knowledge) ที่จะเป็นฐานความรู้สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์โดยตรง เช่น ทฤษฎีสร้างสรรค์ กระบวนการสร้างสรรค์ เนื้อหารูปแบบ กลวิธีและความเชื่อของนักวิชาการที่จะส่งผลไปสู่การสร้างสรรค์ผลงาน

7. บทที่ 3 อภิปรายการสร้างสรรค์ อธิบายการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองทั้งความเชื่อ เนื้อหา รูปแบบและกลวิธี โดยอธิบายเชื่อมโยงกับข้อมูลความรู้ในบทที่ 2 ด้วยระบบอ้างอิงทางวิชาการ

8. บทที่ 4 สรุปการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ เป็นการสรุปทั้งภาคความรู้และการสร้างสรรค์ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ลงแล้ว โดยพยายามอธิบายเชื่อมโยงภาคความรู้ที่มีผลต่อการปฏิบัติ

9. บรรณานุกรมเรียงตามตัวอักษรผู้แต่ง ผู้แต่งไทยพิจารณาจากชื่อ ผู้แต่งชาวตะวันตกพิจารณาจากนามสกุล พิมพ์หนังสือและเอกสารภาษาไทยก่อนภาษาอังกฤษ

10. ภาคผนวก อาจประกอบด้วยภาพประกอบ ตาราง แผนภาพ แผนภูมิ และภาพผลงานสร้างสรรค์ โดยจัดแยกเป็นหมวดหมู่

ข้อเสนอแนะในการเขียนเค้าโครงศิลปกรรมนิพนธ์

1. ชื่อเรื่อง ควรกำหนดชื่อเรื่องศิลปกรรมนิพนธ์ ให้อธิบายและมองเห็นเนื้อหา (Content) รูปแบบ (Form) กลวิธีหรือกระบวนการ (Techniques or Process) ในการสร้างสรรคงานศิลปะอย่างเป็นรูปธรรมพอสมควร

2. ภูมิหลัง อธิบายความเป็นมาถึงภูมิหลัง จากเนื้อหาในมุมมองกว้างสอบเข้าสู่ปัญหาและเนื้อหาของศิลปกรรมนิพนธ์ที่จะทำความยาวประมาณ 2-3 หน้า

3. วัตถุประสงค์ แยกวัตถุประสงค์เป็นรายชื่อ ชัดเจน กระชับและเป็นรูปธรรมเรียงตามลำดับ จากสำคัญมากที่สุดเป็นลำดับแรกและลดรองลงไป กำหนดเฉพาะที่จำเป็น

4. ปัญหาการศึกษาค้นคว้า อธิบายว่ามีปัญหาอะไรจึงได้ทำศิลปกรรมนิพนธ์เรื่องนี้ อธิบายปัญหาทั้งด้านเนื้อหา รูปแบบและกลวิธี เมื่อเห็นปัญหาแล้วจึงแก้ปัญหาหรือทำศิลปกรรมเรื่องนี้

5. ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า อธิบายขอบเขตทั้งการศึกษาค้นคว้าและการสร้างสรรค์ วางแผนว่าจะศึกษาค้นคว้าแค่ไหนเพียงไรเป็นการกำหนดขอบเขตไว้ก่อนที่จะลงมือทำ

6. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า แยกประเด็นการดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นรายชื่อ ทั้งการศึกษาศิลปะทฤษฎีและการสร้างสรรค์ตามลำดับ อธิบายให้ชัดเจนกระชับรัด

7. ผลที่คาดว่าจะได้ อธิบายคาดการณ์เป็นรายชื่อว่าเมื่อศิลปกรรมนิพนธ์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ลงแล้วทั้งภาคนิพนธ์และภาคสร้างสรรค์ จะก่อให้เกิดสารประโยชน์อะไรบ้าง

8. บรรณานุกรมนำมาเรียงลำดับตามตัวอักษรผู้แตงนำมาเฉพาะหนังสือเอกสารที่ช่วยการศึกษาค้นคว้าในระยะแรกที่เขียนเค้าโครงศิลปกรรมนิพนธ์ ตามแบบ “คู่มือการเรียบเรียงปริญญานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”

ปฏิทินปฏิบัติงาน (เสนอแนะ)

1. ให้นิสิต คิด วางแผน ศึกษาค้นคว้า และสร้างสรรค์งานในช่วงเวลา 2 ภาคเรียน (ประมาณ 9 เดือน) โดยศึกษาให้กว้างและหลากหลายก่อนที่จะตัดสินใจ ศิลปกรรมนิพนธ์เป็นการประมวลความรู้ ความคิด และความสามารถ ตลอดการศึกษาทั้งหลักสูตร และคาดหวังว่าจะพัฒนาต่อไปในอนาคต
2. เชิญประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาที่สอดคล้องและเป็นประโยชน์ทางวิชาการ และการสร้างสรรค์โดยเชิญประธานที่ปรึกษา 1 คน (อาจารย์ในสาขาวิชา) กรรมการที่ปรึกษา 1-2 คน อาจเป็นอาจารย์ในสาขาวิชา 1 คน และผู้เชี่ยวชาญภายนอก 1 คนโดยแจ้งชื่อประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาตามแบบข้อมูลต่อประธานศิลปกรรมนิพนธ์ (ผู้สอน)
3. ศึกษาค้นคว้าและพิจารณาความเป็นไปได้ สรุปและเสนอร่างเค้าโครงศิลปกรรมนิพนธ์ จำนวน 3 ชุด (ส่งร่างเค้าโครงศิลปกรรมนิพนธ์ให้ประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาตรวจแก้ไขก่อนที่จะส่งประธานศิลปกรรมนิพนธ์ ตรวจสอบและแก้ไขเค้าโครงสมบูรณ์ภายใน 2 เดือน)
4. เริ่มเขียนภาคนิพนธ์และเตรียมสร้างสรรค์งาน (การสร้างสรรค์งานควรเริ่มในช่วงการศึกษาค้นคว้าข้อมูล บทที่ 2 ข้อมูลสัมพันธ์ เพื่อให้มีความรู้และเห็นปัญหาที่จะสร้างสรรค์งาน)
5. ส่งร่างภาคนิพนธ์ บทที่ 1 บทนำ ให้ประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาและตรวจสอบแก้ไข ก่อนที่จะนำส่งประธานศิลปกรรมนิพนธ์ภายในหนึ่งเดือนครึ่ง (ตรวจสอบและแก้ไขไม่เกิน 2 สองสัปดาห์)
6. ส่งร่างภาคนิพนธ์ บทที่ 2 ข้อมูลสัมพันธ์ ให้ประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและตรวจสอบแก้ไข ก่อนที่จะนำส่งประธานศิลปกรรมนิพนธ์ภายใน 1 ภาคเรียน (ตรวจสอบและแก้ไขในช่วงปิดภาคเรียนที่ 1)
7. สร้างสรรค์งานโดยปรึกษาประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาอย่างน้อย 3 ครั้ง นำเสนอผลงานช่วงแรกต่อประธานศิลปกรรมนิพนธ์ ประธานที่ปรึกษา กรรมการที่ปรึกษา และคณาจารย์ประจำสาขาวิชา (พิจารณาร่วมกัน) ในเดือนที่ 6 (เปิดภาคเรียนที่ 2) ระหว่างที่สร้างสรรค์งานให้ดำเนินการเขียนภาคนิพนธ์ บทที่ 3 อภิปรายการสร้างสรรค์ และ บทที่ 4 สรุปการศึกษา ค้นคว้าและสร้างสรรค์ไปพร้อมกัน
8. ส่งร่างภาคนิพนธ์บทที่ 3 และบทที่ 4 ให้ประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและตรวจสอบแก้ไขก่อนที่จะนำส่งประธานศิลปกรรมนิพนธ์ ภายในเดือนที่ 8 (ตรวจสอบและแก้ไขให้เสร็จสมบูรณ์ภายในเดือนที่ 8 พร้อมการดำเนินการพิมพ์)
9. คณาจารย์ภายในสาขาวิชาพิจารณาผลงานสร้างสรรค์ร่วมกันพร้อมกับการประเมินผล ในเดือนที่ 9 (เดือนสุดท้ายของภาคเรียนที่ 2)

10. ส่งภาคนิพนธ์ฉบับเย็บเล่มสมบูรณ์ 3 เล่ม ภายในเดือนสุดท้ายของภาคเรียนที่ 2

ศิลปกรรมนิพนธ์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นภาคนิพนธ์ที่ให้นิสิตได้แสดงความสามารถในการจัดเรียงความคิดของนิสิตทั้งหมดตลอดหลักสูตรที่ได้ศึกษาในสาขาวิชาต่างๆของคณะศิลปกรรมศาสตร์อย่างมีระเบียบแบบแผนเรียงตั้งแต่ ค้นหาประเด็น ศึกษา ค้นคว้าความรู้ สร้างสรรค์ผลงาน และนำเสนอผลงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายในการสำเร็จการศึกษา ซึ่งการทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นกระบวนการทางความคิดอย่างสร้างสรรค์และมีระบบ โดยเป็นกระบวนการที่เรียกว่า "การวิจัยสร้างสรรค์" ที่ประกอบด้วยภาคนิพนธ์ และ ภาคสร้างสรรค์ ซึ่งมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยดูแล ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาตลอดการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ซึ่งนิสิตจะพบปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก และ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว โดยมีตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์คือ เพศ กลุ่มวิชา และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเรื่องปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอเสนอเกี่ยวกับการกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 กลุ่มวิชาออกแบบทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาศิลปะการแสดง กลุ่มวิชาทัศนศิลป์ และกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 รวมทั้งสิ้น 396 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 กลุ่มวิชาออกแบบทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาศิลปะการแสดง กลุ่มวิชาทัศนศิลป์ และกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนรวมทั้งสิ้น 396 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1 จำนวนประชากร จำแนกตามกลุ่มวิชาที่ศึกษา

กลุ่มวิชา	ประชากร
กลุ่มวิชาออกแบบทัศนศิลป์	179
กลุ่มวิชาศิลปะการแสดง	132
กลุ่มวิชาทัศนศิลป์	37
กลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล	48
รวม	396

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ระเบียบข้อบังคับ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำศิลปกรรมนิพนธ์

2. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ของนิสิตในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ จากการสัมภาษณ์ คณาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์ และนิสิตที่เคยผ่านการทำศิลปกรรมนิพนธ์มาแล้ว
3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางรูปแบบในการสร้างแบบสอบถาม
4. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อขอคำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม
5. สร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าโดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความพร้อมของนิสิตจำนวน 10 ข้อ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 10 ข้อ ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกจำนวน 10 ข้อ ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนจำนวน 10 ข้อ และด้านการสนับสนุนจากครอบครัวจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งหมด 50 ข้อ
6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อพิจารณาความครอบคลุมในด้านเนื้อหาและภาษา
7. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน หาค่า IOC เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
8. นำแบบสอบถามทั้งหมด 50 ข้อไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมทั้งสิ้น 30 คนและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จากนั้นใช้การทดสอบที (t-test) โดยพิจารณาเลือกคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.761 ขึ้นไปมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัย (Fleming; & Neillis. 1994: 374) ได้ข้อคำถามเพื่อการวิจัยจำนวน 48 ข้อ
9. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1990: 161)
10. นำแบบสอบถามเสนอกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อให้ความเห็นชอบแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert's Scale)

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยมากที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมและจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถึงคณบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูล ตัวอย่างต่างๆ ซึ่งแจ้งรายละเอียดของแบบสอบถามและเก็บรวบรวมด้วยตนเอง
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล
3. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่(Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ตามความมุ่งหมายข้อ 1 เพื่อศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย(Mean) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
3. ตามความมุ่งหมายข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวมจำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปร กลุ่มวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เซฟเฟ้ (Ferguson. 1980: 190-380)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
  - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
  - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
  - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
  - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t-test) (Fleming; & Nellis. 1994: 374)
  - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค(Cronbach. 1984: 169)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
  - 3.1 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้การทดสอบที (Ferguson. 1980: 178)

3.2 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) (Ferguson. 1980: 190-299) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Ferguson. 1980: 190-380)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
SS	แทน	ผลบวกของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธ สมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใน ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนกลุ่มวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	203	51.3
1.2 หญิง	193	48.7
รวม	396	100.0
2. กลุ่มวิชา		
2.1 กลุ่มวิชาออกแบบทัศนศิลป์	179	45.2
2.2 กลุ่มวิชาศิลปะการแสดง	132	33.3
2.3 กลุ่มวิชาทัศนศิลป์	37	9.4
2.4 กลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล	48	12.1
รวม	396	100.0
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
4.1 สูง	196	49.5
4.2 ปานกลาง	134	33.8
4.3 ต่ำ	66	16.7
รวม	396	100.0

ตอนที่ 2 ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใน ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงใน ตาราง 3 – ตาราง 8

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	นิสิต (n = 396)		ระดับของ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ด้านความพร้อมของนิสิต	3.41	0.55	ปานกลาง
2 ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	3.03	0.90	ปานกลาง
3 ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.74	0.66	มาก
4 ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	3.08	0.83	ปานกลาง
5 ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว	3.02	0.96	ปานกลาง
รวม	3.25	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า นิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาในระดับมาก ส่วนด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวมีปัญหาในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
 นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมของ
 นิสิต เป็นรายชื่อ

	ด้านความพร้อมของนิสิต	นิสิต (n = 396)		ระดับของ ปัญหา
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ระยะเวลาในการเตรียมตัวหาข้อมูลของนิสิตไม่เพียงพอ	3.62	0.97	มาก
2	ความมีวินัยต่อตนเองของนิสิตในการใช้เวลาสำหรับการ การทำศิลปกรรมนิพนธ์ไม่เพียงพอ	3.46	0.85	ปานกลาง
3	นิสิตมีทักษะในเชิงปฏิบัติในการทำศิลปกรรม นิพนธ์ไม่เพียงพอ	3.16	0.86	ปานกลาง
4	นิสิตขาดความสนใจในเรื่องระยะเวลาในการทำ ศิลปกรรมนิพนธ์	3.47	1.13	ปานกลาง
5	นิสิตมีงบประมาณไม่เพียงพอในการทำศิลปกรรมนิพนธ์	3.80	1.01	มาก
6	นิสิตขาดความตรงต่อเวลาในการขอคำปรึกษา จากอาจารย์ที่ปรึกษา	3.22	0.98	ปานกลาง
7	นิสิตขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อค้นคว้าหาความรู้ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์	2.98	1.21	ปานกลาง
8	นิสิตขาดความรู้เกี่ยวกับการขอรับบริการต่างๆที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์จัดเตรียมสำหรับสร้างผลงาน	3.41	1.03	ปานกลาง
9	นิสิตมีความวิตกกังวลในการสร้างผลงานให้สำเร็จ	3.88	0.95	มาก
10	สุขภาพของนิสิตไม่เอื้ออำนวยในการสร้างผลงาน	3.20	1.18	ปานกลาง
	รวม	3.41	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้านความพร้อมของนิสิต โดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 1 ระยะเวลาในการเตรียมตัวหาข้อมูลของนิสิตไม่เพียงพอ ข้อ 5 นิสิตมีงบประมาณไม่เพียงพอในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ และข้อ 9 นิสิตมีความวิตกกังวลในการสร้างผลงานให้สำเร็จ มีปัญหาในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา
เป็นรายข้อ

ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	นิสิต (n = 396)		ระดับของ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
11 จำนวนอาจารย์มีไม่เพียงพอกับนิสิต	3.09	1.12	ปานกลาง
12 อาจารย์ส่วนใหญ่มีเวลาน้อยในการให้คำปรึกษา	3.41	0.92	ปานกลาง
13 อาจารย์ขาดการกระตุ้นให้นิสิตเกิดความกระตือรือร้น ในการทำศิลปกรรมนิพนธ์	3.03	1.16	ปานกลาง
14 อาจารย์ไม่เปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็น ในผลงานของตน	2.96	1.16	ปานกลาง
15 อาจารย์ขาดการแนะแนวการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่าง ขั้นตอนการสร้างผลงานของนิสิต	2.87	1.08	ปานกลาง
16 อาจารย์ส่วนใหญ่ขาดการติดตามความคืบหน้า ในการสร้างผลงานของนิสิต	2.86	1.10	ปานกลาง
17 อาจารย์อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการสร้าง ผลงานไม่ค่อยชัดเจน	2.83	1.14	ปานกลาง
18 อาจารย์ไม่ค่อยแนะนำแหล่งค้นคว้าที่หลากหลาย	2.84	1.11	ปานกลาง
19 อาจารย์ส่วนใหญ่ขาดการให้กำลังใจนิสิตใน การสร้างผลงาน	3.32	1.08	ปานกลาง
20 อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับนิสิต ทำให้เกิดปัญหาในการสร้างผลงาน	3.13	1.14	ปานกลาง
รวม	3.03	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา
โดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นรายชื่อ

ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	นิสิต (n = 396)		ระดับของปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
21 อุปกรณ์ เครื่องมือที่ช่วยในการสร้างสรรค์ผลงานของนิสิตขาดประสิทธิภาพไม่ทันสมัย	3.69	0.90	มาก
22 จำนวนห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอต่อจำนวนนิสิต	4.16	0.94	มาก
23 บริการห้องสมุดมีหนังสือ เอกสารตำราสำหรับค้นคว้าไม่เพียงพอ	3.80	0.98	มาก
24 สถานที่แสดงผลงานที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้มีบริเวณคับแคบ	3.63	0.98	มาก
25 นิสิตไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อขอใช้บริการต่างๆของทางคณะศิลปกรรมศาสตร์	3.77	0.78	มาก
26 บริการแหล่งค้นคว้าข้อมูลสำหรับนิสิตมีไม่หลากหลาย เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องโสตทัศนศึกษา	3.67	0.87	มาก
27 ช่วงเวลาที่ฝ่ายบริการกำหนดให้ใช้บริการด้านต่างๆไม่สะดวกสำหรับนิสิต	3.78	0.90	มาก
28 บุคลากรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการให้บริการไม่เพียงพอต่อจำนวนของนิสิต	3.63	0.83	มาก
29 บรรยากาศของคณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่ส่งเสริมความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน	3.66	0.94	มาก
30 กฎ ระเบียบ ในการขอใช้บริการต่างๆไม่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการรับบริการของนิสิต	3.69	0.92	มาก
รวม	3.74	0.66	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
 นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสัมพันธ์ใน
 กลุ่มเพื่อน เป็นรายข้อ

ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	นิสิต (n = 396)		ระดับของ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
31 ความร่วมมือจากเพื่อนในสาขาวิชาเดียวกัน ในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ไม่เพียงพอ	3.01	1.10	ปานกลาง
32 เพื่อนนิสิตในสาขาวิชาเดียวกันขาดการให้กำลังใจ ซึ่งกันและกัน	2.69	1.13	ปานกลาง
33 ขาดการแนะนำวิธีการสร้างผลงานจากเพื่อนนิสิตใน สาขาวิชาเดียวกัน	2.81	1.06	ปานกลาง
34 ในการทำงานเป็นกลุ่มของนิสิตมักมีความคิดเห็น ไม่สอดคล้องกัน	2.96	1.10	ปานกลาง
35 นิสิตขาดความรับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม	3.12	1.15	ปานกลาง
36 นิสิตมีเวลาไม่ตรงกันจึงยากต่อการทำงานเป็นกลุ่ม	3.41	1.01	ปานกลาง
37 นิสิตมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างสาขาน้อย จึงยากต่อการขอความช่วยเหลือ	3.62	0.89	มาก
38 การแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนยัง ไม่เพียงพอ	3.13	1.01	ปานกลาง
39 นิสิตขาดความช่วยเหลือจากเพื่อนรุ่นพี่หรือรุ่นน้อง ในสาขาวิชาเดียวกัน	3.09	1.07	ปานกลาง
40 นิสิตไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนเมื่อเกิดปัญหา ระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์	2.96	1.03	ปานกลาง
รวม	3.08	0.83	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน โดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีเฉพาะข้อ 37 นิสิตมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างสาขาน้อยจึงยากต่อการขอความช่วยเหลือ มีปัญหาระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว เป็นรายชื่อ

ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว	นิสิต (n = 396)		ระดับของปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	
41 เงินทุนที่ได้รับจากครอบครัวไม่เพียงพอต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์	3.68	1.17	มาก
42 นิสิตขาดกำลังใจจากบุคคลในครอบครัว	2.76	1.35	ปานกลาง
43 บุคคลในครอบครัวไม่เข้าใจกระบวนการทำศิลปกรรมนิพนธ์	3.16	1.07	ปานกลาง
44 นิสิตไม่ได้รับคำแนะนำจากครอบครัวเมื่อเกิดปัญหาระหว่างการสร้างผลงาน	3.10	1.08	ปานกลาง
45 การปรึกษาระหว่างนิสิตกับบุคคลในครอบครัวยังไม่เพียงพอ	3.12	1.20	ปานกลาง
46 นิสิตขาดการกระตุ้นจากครอบครัวในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ให้สำเร็จ	2.91	1.11	ปานกลาง
47 นิสิตขาดแรงผลักดันจากครอบครัวเพื่อเป้าหมายในอนาคต	2.66	1.33	ปานกลาง
48 นิสิตขาดความช่วยเหลือโดยตรงจากครอบครัวเนื่องจากภูมิฐานะที่ห่างไกล	2.82	1.28	ปานกลาง
รวม	3.02	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า นิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 41 เงินทุนที่ได้รับจากครอบครัวไม่เพียงพอต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ มีปัญหาระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆมีปัญหายู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบ ที (t-test) ส่วนตัวแปร สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 9 – 17

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

ปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	เพศชาย (n = 203)		เพศหญิง (n = 193)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความพร้อมของนิสิต	3.47	0.57	3.36	0.53	1.88	.061
2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	3.05	0.93	3.01	0.87	0.47	.632
3. ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.77	0.67	3.71	0.64	0.88	.376
4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	3.11	0.81	3.04	0.84	0.74	.458
5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว	3.10	0.97	2.94	0.95	1.70	.089
รวม	3.30	0.63	3.21	0.62	1.33	.184

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามกลุ่มวิชา

ปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	การออกแบบ ทัศนศิลป์		ศิลปะ การแสดง		ทัศนศิลป์		ดุริยางค ศาสตร์สากล	
	(n = 179)		(n = 132)		(n = 37)		(n = 48)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านความพร้อมของนิสิต	3.48	0.50	3.33	0.60	3.38	0.68	3.42	0.51
2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	2.99	0.90	3.07	0.91	3.45	0.67	2.73	0.96
3. ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.84	0.55	3.66	0.73	3.64	0.71	3.68	0.73
4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	3.03	0.77	3.10	0.88	3.14	1.00	3.12	0.73
5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว	3.04	0.89	2.96	1.03	3.16	0.78	3.03	1.15
รวม	3.27	0.58	3.22	0.70	3.35	0.70	3.20	0.55

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตทุกสาขาวิชามีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตทุกสาขาวิชามีปัญหาด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับมาก ส่วนด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวมีปัญหาในระดับปานกลาง

ตาราง 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์
ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและใน
แต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มวิชา

ปัญหาในการทำ ศิลปกรรมนิพนธ์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านความพร้อมของนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	3	1.648	0.54	1.77	.151
	ภายในกลุ่ม	392	121.03	0.30		
	รวม	395	122.68			
2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	11.18	3.72	4.63	.003
	ภายในกลุ่ม	392	315.43	0.80		
	รวม	395	326.61			
3. ด้านการบริการและสิ่ง อำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.13	1.04	2.39	.068
	ภายในกลุ่ม	392	171.01	0.43		
	รวม	395	174.14			
4. ด้านความสัมพันธ์ ในกลุ่มเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.61	0.20	0.29	.828
	ภายในกลุ่ม	392	272.81	0.69		
	รวม	395	273.43			
5. ด้านการสนับสนุนจาก ครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	3	1.41	0.47	0.50	.682
	ภายในกลุ่ม	392	368.03	0.93		
	รวม	395	369.44			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.72	0.24	0.60	.614
	ภายในกลุ่ม	392	157.70	0.40		
	รวม	395	158.42			

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตทุกสาขาวิชามีปัญหาโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อ
พิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ปัญหาของนิสิตในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาที่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง เมื่อพบความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดย
วิธีของเซฟเฟ้ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา
จำแนกตามกลุ่มวิชา เป็นรายคู่

กลุ่มวิชา	X̄	ออกแบบ			ดุริยางค
		ทัศนศิลป์	ศิลปะการแสดง	ทัศนศิลป์	ศาสตร์ สากล
	X̄	2.99	3.07	3.45	2.73
ออกแบบทัศนศิลป์	2.99				
ศิลปะการแสดง	3.07				
ทัศนศิลป์	3.45				*
ดุริยางคศาสตร์สากล	2.73				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตกลุ่มวิชาทัศนศิลป์มีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้าน
อาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกับนิสิตกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่
อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	สูง (n = 196)		ปานกลาง (n = 134)		ต่ำ (n = 66)	
	X̄	S.D.	X̄	S.D.	X̄	S.D.
1. ด้านความพร้อมของนิสิต	3.45	0.58	3.39	0.54	3.36	0.48
2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	3.19	0.89	2.93	0.90	2.76	0.90
3. ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.73	0.65	3.69	0.68	3.88	0.63

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	สูง (n = 196)		ปานกลาง (n = 134)		ต่ำ (n = 66)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	3.21	0.78	2.99	0.84	2.84	0.86
5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว	3.21	0.98	2.92	0.92	2.94	0.98
รวมทุกด้าน	3.34	0.63	3.18	0.63	3.15	0.60

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และ ต่ำ มีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ มีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกว่ามีปัญหาในระดับมากส่วนด้านอื่นๆมีปัญหาในระดับปานกลาง

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาในการทำ ศิลปกรรมนิพนธ์	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
1. ด้านความพร้อมของนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	2	.493	0.24	0.79	.453
	ภายในกลุ่ม	393	122.19	0.31		
	รวม	395	122.68			
2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	11.11	5.55	6.92	.001
	ภายในกลุ่ม	393	315.50	0.80		
	รวม	395	326.61			

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัญหาในการทำ ศิลปกรรมนิพนธ์	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
3. ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.49	0.74	1.70	.184
	ภายในกลุ่ม	393	172.65	0.43		
	รวม	395	174.14			
4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	8.02	4.01	5.93	.003
	ภายในกลุ่ม	393	265.41	0.67		
	รวม	395	273.43			
5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	3.67	1.83	1.97	.140
	ภายในกลุ่ม	393	365.76	0.93		
	รวม	395	369.44			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.84	1.42	3.59	.028
	ภายในกลุ่ม	393	155.57	0.39		
	รวม	395	158.42			

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวม ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาและด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 15-17

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
 นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา
 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		3.19	2.93	2.76
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป	3.19		*	*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.51-3.00	2.93			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.50 หรือต่ำกว่า	2.76			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์
 ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันกับ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง และต่ำ อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสัมพันธ์ใน
กลุ่มเพื่อน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.21	3.21	2.99	2.84
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	2.99			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	2.84			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์
ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันกับ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมทุกด้าน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.34	3.34	3.18	3.15
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	3.18			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	3.15			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์
โดยรวมแตกต่างกันกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ
ไม่พบความแตกต่าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีชั้นปีที่4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 396 คน
  2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 5 ด้าน คือ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว จำนวน 48 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนค่า 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert) แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.761
- ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีการส่งแบบสอบถามออกไป 396 ฉบับ และได้รับคืน 396 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัวโดยรวม และในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ กลุ่มวิชา โดยการใช้การทดสอบที (t-test) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตมีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ โดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวมีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในระดับมาก
2. นิสิตชายกับนิสิตหญิงมีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตทุกกลุ่มวิชามีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านอาจารย์ที่ปรึกษาที่พบว่า นิสิตกลุ่มวิชาทัศนศิลป์และนิสิตกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากลมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

การอภิปรายผล

1. การศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวมีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีปัญหาในระดับมาก ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความพร้อมของนิสิต จากการศึกษาพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแม้ว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะมีความพร้อมทางวุฒิภาวะ แรงจูงใจในการสำเร็จการศึกษา มีการเตรียมพร้อมทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่จะประมวลความรู้ตลอดหลักสูตรการศึกษามาใช้ในการทำศิลปกรรมนิพนธ์รวมทั้งมีความสนใจและตั้งใจในการสร้างสรรค์

ผลงานมีทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม แต่ก็อาจจะมีปัญหาบ้างในบางประการเช่น ตัวนิสิตเองยังขาดวินัยในการบริหารเวลาที่หลักสูตรกำหนดให้เพื่อให้เพียงพอในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ส่งผลให้นิสิตไม่สามารถบริหารเวลาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้อย่างเหมาะสม จึงทำให้เป็นสาเหตุในการสำเร็จการศึกษาล่าช้า นอกจากนี้งบประมาณที่นิสิตต้องใช้ในการทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นประเด็นที่มีปัญหาเนื่องสภาพเศรษฐกิจทางบ้านของนิสิตของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ความสามารถในการบริหารงบประมาณของนิสิตยังไม่เหมาะสมอาจจะทำให้นิสิตเกิดปัญหาเรื่องการใช้งบประมาณในการสร้างผลงาน นอกจากนี้ปัญหาเรื่องความวิตกกังวลใจในความสำเร็จในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ก็เป็นปัญหา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกระบวนการการทำศิลปกรรมนิพนธ์มีหลายขั้นตอนและใช้ระยะเวลายาวนานและความคาดหวังในความสำเร็จของศิลปกรรมนิพนธ์ทำให้นิสิตเกิดความวิตกกังวลใจด้วยเหตุผลดังกล่าวโดยภาพรวมในด้านความพร้อมของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาในระดับปานกลางซึ่ง พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 73) กล่าวถึงความพร้อมว่าสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ซึ่งความพร้อมนี้จะขึ้นอยู่กับสภาวะทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ นอกจากนี้ความพร้อมในการเรียนรู้ยังขึ้นอยู่กับการศึกษาเตรียมตัว ตลอดถึงความสนใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมจิตร แก้วมณี (2551: 49) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าความคิดเห็นต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษาเป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ ปาณิสรา บุญสนอง , และ อิศริฐฐ์ รัตนไธสง (2553: 72) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า คุณลักษณะส่วนตัวและความพร้อมของนักศึกษาผู้ทำวิทยานิพนธ์ จะต้องมีการวางแผนการเรียน การทำวิทยานิพนธ์ หากไม่ได้มีการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจทำให้เกิดปัญหาการจบการศึกษาล่าช้า

1.2 ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเป็นเพราะด้วยจำนวนนิสิตของคณะศิลปกรรมศาสตร์มีเป็นจำนวนมากอาจจะทำให้เกิดปัญหาบางประการเช่น จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอต่อจำนวนนิสิตทำให้การให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆไม่ทั่วถึง ซึ่งอาจารย์หนึ่งท่านต้องรับผิดชอบดูแลนิสิตจำนวนหลายคนอีกประการหนึ่งอาจารย์มีภาระงานหลายอย่างที่จะต้องรับผิดชอบทำให้อาจจะมีเวลาไม่เพียงพอต่อการเข้าถึงนิสิตได้ทุกคน นอกจากนี้อาจารย์บางท่านไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบใหม่ๆหรือมีแนวคิดที่แตกต่างไปจากการสร้างผลงานในรูปแบบเดิมซึ่งเป็นการปิดกั้นโอกาสในการแสดงความสามารถในเชิงความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ความสอดคล้องของความคิดเห็นกับนิสิตเกี่ยวกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์ซึ่งอาจมีความเห็นที่ไม่ตรงกันในทัศนคติของเรื่องที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ แม้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาจะสามารถในการให้คำปรึกษาแก่นิสิต มีการกระตุ้นให้นิสิตเกิดความกระตือรือร้น ติดตามความคืบหน้าในการทำผลงานของนิสิตเป็นระยะ

อาจารย์ในแต่ละสาขาวิชาอธิบายขั้นตอนการทำศิลปกรรมนิพนธ์และแนะนำแหล่งค้นคว้าข้อมูลให้นิสิตหลากหลายและเหมาะสมกับเรื่องที่นิสิตจะทำศิลปกรรมนิพนธ์รวมทั้งอาจารย์มีการแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างผลงานอย่างเหมาะสมทำให้นิสิตแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง หรือแม้แต่ในช่วงเวลาที่นิสิตเกิดความท้อถอยในการสร้างงานศิลปกรรมนิพนธ์อาจารย์ส่วนใหญ่ให้กำลังใจนิสิตได้อย่างเหมาะสมซึ่งถือว่าเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่ทำให้นิสิตมีความพยายามที่จะทำศิลปกรรมนิพนธ์ให้สำเร็จแม้กระนั้นก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ ซึ่งด้วยเหตุผลดังกล่าวโดยภาพรวมด้านอาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีปัญหในระดับปานกลางซึ่งสำเนา วิจารณ์ศิลป์ (2525: 31) กล่าวว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนานิสิต นักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ผู้ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะเหมาะสมมีความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบที่ตนพึงปฏิบัติตลอดจนเป็นผู้ที่มีความสนใจศึกษาปัญหา และหาทางขจัดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีซึ่งสอดคล้องกับ สิริรัตน์ คุณจักร (2539: 83) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปีหรือมากกว่าสองปี พบว่า ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการทำวิจัยได้แก่เวลาการให้คำปรึกษาและการให้กำลังใจจากอาจารย์ที่ปรึกษานอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อมร มะนาวหวาน (2548: 75) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า ด้านบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีปัญหในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ สมจิตร์ แก้วมณี (2551: 55) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ระดับมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก จากการศึกษาพบว่า มีปัญหาในระดับมากที่สุดนี้อาจเป็นเพราะบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งที่จำเป็นและเอื้ออำนวยความสะดวกความคล่องตัวในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต ด้วยเหตุนี้สถานที่ วัสดุอุปกรณ์หรือการบริการต่างๆ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้นิสิตระหว่างการดำเนินการทำศิลปกรรมนิพนธ์อาจไม่เพียงพอต่อจำนวนของนิสิตที่เพิ่มขึ้นและตอบสนองกับสภาพการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของสาขาวิชาต่างๆ ที่มีอยู่หลากหลายในคณะศิลปกรรมศาสตร์ เช่น สถานที่จัดแสดงผลงาน สื่อเทคโนโลยี หรือแหล่งค้นคว้าหาข้อมูล เป็นต้นซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ควรจะต้องทันสมัยตามสภาพสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย เนื่องจากคณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นคณะที่เปิดทำการเรียนการสอนมาเป็นระยะเวลานานสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นิสิตอาจจะชำรุดเสียหายทำให้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ซึ่งควรมีการปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะส่งเสริมการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งห้องสมุดของคณะศิลปกรรมศาสตร์มีตำราและเอกสารทางด้านศิลปะเพื่อที่จะให้นิสิตค้นคว้าและนำมาประกอบการทำศิลปนิพนธ์น้อยและไม่ค่อย

ทันสมัยหรือรวมถึงตัวอย่างผลงานศิลปกรรมที่จะนำมาเป็นแบบอย่างหรือแนวคิดในการทำศิลปกรรมนิพนธ์หาผู้ได้ยาก อีกประการหนึ่งกฎ ระเบียบข้อบังคับ ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการให้บริการยังไม่สอดคล้องกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์เช่น การใช้หอแสดงผลงานที่คณะจัดให้เนื่องจากนิสิตมีจำนวนผลงานหลายผลงานงานจำเป็นต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมงานซึ่งอาจจะเกินเวลาที่คณะกำหนดจึงทำให้เกิดปัญหาในการเตรียมงานไม่ทันนอกจากนี้ในการจัดแสดงผลงานศิลปกรรมนิพนธ์กำหนดให้บุคคลภายนอกเข้าชมผลงานของนิสิตความไม่เพียงพอของสถานที่ทำให้บุคคลภายนอกเข้าชมได้เป็นจำนวนมากก็เป็นปัญหาเช่นกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงพบว่าปัญหาด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากซึ่ง กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2533: 427) กล่าวว่าบริการทางวิชาการว่าเป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของนิสิตให้ก้าวหน้าให้ได้มากที่สุด และขณะเดียวกันก็เพื่อช่วยเหลือแก้ไขปัญหาการเรียนของนิสิตให้เหลือน้อยที่สุด การบริการวิชาการสถาบันการศึกษาสามารถกระทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น การจัดบริการห้องสมุด การจัดบริการด้านโสตทัศนศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ พร พรหมมหาราช (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าในภาพรวมแล้วนักศึกษาเห็นว่าจำนวนตำรา หนังสือทางวิชาการ มีไม่เพียงพอแก่และล้ำสมัยซึ่งเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงมากซึ่งมีความไม่เพียงพอของคอมพิวเตอร์ในการศึกษาค้นคว้า ความไม่สมบูรณ์ของเครื่องมือ อุปกรณ์ และความไม่เหมาะสมของช่วงเวลาซึ่งสอดคล้องกับ พิชิตร์ มีพจนาน (2532: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยปัญหาการทำปริญญา นิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน พบว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือเอกสารทางวิชาการในห้องสมุดไม่เพียงพอ และยังคงสอดคล้องกับ ถาวร จันทศิริ (2539: 112) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญา นิพนธ์ของนิสิต ปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ด้านการบริการของมหาวิทยาลัย ห้องสมุดมีเอกสารและตำราเกี่ยวกับเรื่องที่ทำปริญญา นิพนธ์น้อย

1.4 ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเป็นเพราะการทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นงานที่จะต้องใช้เวลาและความรู้อื่น ๆ นอกจากสาขาวิชาของนิสิตเองประกอบด้วยเช่น การทำศิลปกรรมนิพนธ์ของสาขาวิชาศิลปะการแสดงจะต้องใช้ความรู้ด้านดนตรีของสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ ศิลปกรรมนิพนธ์ของสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์จะต้องใช้ความรู้เรื่องการจัดเวทีของสาขาวิชาศิลปะการแสดง เป็นต้น จึงจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนต่างสาขาวิชาซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาเนื่องจากนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์มีภาระทางการเรียนของแต่ละสาขาวิชาและไม่ค่อยมีกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติร่วมกันจึงทำให้ความสัมพันธ์ของเพื่อนต่างสาขาวิชา มีน้อยเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากเพื่อนต่างสาขาวิชาจึงเป็นไปได้ยาก การพึ่งพาอาศัยจึงเกิดขึ้นกับนิสิตที่อยู่สาขาวิชาเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือ ให้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆไม่ว่าจะเป็นช่วยเหลือในขั้นตอนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ การให้คำแนะนำในการแก้ไข ปัญหาเมื่อเกิดปัญหาขึ้นระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนที่อยู่ในชั้นปีเดียวกันหรือเพื่อนรุ่นน้องหรือรุ่นพี่ที่อยู่ในสาขาวิชาเดียวกัน ซึ่งความสัมพันธ์ในของกลุ่มเพื่อนในสาขาวิชา

เดียวกันส่งผลต่อการทำงานเป็นกลุ่มที่ต้องการใช้ความคุ้นเคยซึ่งกันและกันอยู่แล้วในการทำงานร่วมกันจึงทำให้ไม่ค่อยเกิดปัญหาในเรื่องเวลาที่ไม่ตรงกันหรือการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงพบปัญหาด้านสังคมกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2518: 134) กล่าวว่าความสัมพันธ์ของนักศึกษาว่าเป็นความสัมพันธ์ทางปัญญา เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของหลักการและเหตุผล อาศัยความรู้สึกความคิด เหตุผล และสติปัญญาเป็นเครื่องเชื่อมโยงเช่นความรู้ของเพื่อนร่วมงานการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างนักศึกษารุ่นพี่กับรุ่นน้องต้องการตัดสินใจพิจารณาโดยอาศัยเหตุผล หลักการความรู้เป็นหลัก คนมีเหตุผลที่ดีกว่าย่อมถูกต้อง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ลักษณะนี้ได้แก่ การอภิปราย การพูด การถกเถียง การประชุมสัมมนาในเรื่องความรู้ การเสียสละกำลังกายกำลังใจร่วมกัน เป็นความสัมพันธ์ที่มีความยั่งยืนมั่นคงและเป็นความสัมพันธ์สำหรับกลุ่มเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ ภราดร อ่อนแก้ว (2552: 46) ศึกษาวิจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในทัศนะของนักศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนว่ามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้ ทัศนคติ บุคลิกภาพ และคุณธรรมของนักศึกษา นักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพกลุ่มเพื่อน

1.5 ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านเงินทุนในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เนื่องจากนิสิตแต่ละครอบครัวมีสภาพเศรษฐกิจทางบ้านแตกต่างกันซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตในรายที่มีความพร้อมทางเงินทุนจากทางบ้านน้อยซึ่ง เงินทุนถือว่าเป็นปัจจัยหลักในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วง เพราะขั้นตอนในการทำศิลปกรรมนิพนธ์นิสิตต้องใช้เงินทุนในการสร้าง แก๊ส และจัดแสดงผลงาน ซึ่งถ้าขาดการสนับสนุนเรื่องเงินทุนอย่างเพียงพออาจมีความวิตกกังวลใจในการทำศิลปกรรมนิพนธ์แต่ทั้งนี้ครอบครัวเป็นกลุ่มสังคมที่มีความใกล้ชิดกับนิสิตมากที่สุดจึงง่ายต่อการที่นิสิตจะขอคำปรึกษาขอความช่วยเหลือหรือขอคำแนะนำในเรื่องต่างๆโดยที่ครอบครัวจะคอยกระตุ้นให้นิสิตในการทำศิลปกรรมนิพนธ์และเป็นแรงผลักดันเพื่อเป้าหมายในอนาคต โดยเฉพาะเมื่อนิสิตเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์ครอบครัวย่อมให้กำลังใจแก่นิสิตเพื่อให้นิสิตอดทนต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้พบปัญหาด้านการสนับสนุนจากครอบครัวในระดับปานกลางซึ่งสำเนา ขจรศิลป์ (2537: 84) กล่าวว่าปัญหาที่เกี่ยวกับครอบครัวนักศึกษาเป็นจำนวนมากมีความวิตกกังวลกับปัญหาครอบครัวทางบ้าน ซึ่งมีหลายประการด้วยกัน บางครอบครัวอาจมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ บางครอบครัวอาจมีปัญหาความขัดแย้งของบุคคลในภายในครอบครัว โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา บางครอบครัวมีปัญหาการเจ็บป่วยของบิดามารดาถึงขั้นเสียชีวิตก็ย่อมเกิดปัญหากับนักศึกษาทางด้านความรู้สึกเสียใจและด้านการเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วย สอดคล้องกับ ขัตติยา น้ายาทอง (2551: 132) การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การสนับสนุนทางการเรียน

จากผู้ปกครองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคโดยผ่านความเชื่อมั่นในตนเองโดยมีผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญด้านบุคลิกภาพ ทักษะคิด ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ

2. นิสิตชายและหญิงมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชายและนิสิตหญิงคณะศิลปกรรมศาสตร์มีสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนเช่นเดียวกันได้รับสภาพการณ์ในการทำศิลปกรรมนิพนธ์คล้ายคลึงกันไม่ว่าจะเป็นความวิตกกังวล แรงจูงใจในการประสบความสำเร็จ หรือประสบการณ์การเรียน ซึ่งการทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นรายวิชาที่บังคับอยู่ในหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ซึ่งไม่ว่าจะเป็นนิสิตหญิงหรือนิสิตชายจะต้องผ่านรายวิชานี้เหมือนกันซึ่งระยะเวลาและขั้นตอนในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ตั้งแต่การเสนอหัวข้อ การสร้างผลงาน การจัดแสดงผลงาน และการจัดทำรูปเล่มไม่แตกต่างกัน สิ่งแวดล้อมทางวิชาการที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ไม่แตกต่างกันอาจจะทำให้นิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์คล้ายคลึงกันดังที่ ภัสสร ลิมานนท์ (2544: 28) กล่าวว่าความแตกต่างทางธรรมชาติและคุณลักษณะในสังคมนั้น จะต้องไม่สั่งให้มนุษย์คนหนึ่งต้องขึ้นอยู่กับผู้อื่นเหมือนกับเป็นเพียงปัจจัยที่นำไปสู่เป้าหมาย และจะต้องไม่สั่งผลให้มนุษย์ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของเขาอย่างเต็มที่เท่าที่สติปัญญาและจิตใจจะอำนวยให้ ซึ่งสอดคล้องกับ ปาณิสรา บุญสนอง และ อิศรัภรณ์ รินโรตง (2553: 7) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่านักศึกษาชายและหญิง มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มวิชาต่างกันมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวและโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตแต่ละกลุ่มวิชามีกระบวนการทำศิลปกรรมนิพนธ์คล้าย ๆ กันซึ่งเป็นรูปแบบที่คณะศิลปกรรมศาสตร์กำหนดไว้คล้าย ๆ กันในแต่ละกลุ่มวิชาและมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือการสร้างสรรค์ศิลปกรรมที่มีคุณภาพและมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อเป้าหมายในการสำเร็จการศึกษาซึ่งนิสิตมีการเตรียมตัวในการทำศิลปกรรมนิพนธ์จากศึกษาในหลักสูตรศิลปกรรมเหมือนกัน ได้รับการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกจากคณะศิลปกรรมศาสตร์คล้ายคลึงกันในแต่ละกลุ่มวิชา ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มวิชาคล้ายกันและมีปัญหาจากครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเรื่องเงินทอน ดังที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2538: 78-80) กล่าวว่า การที่นักศึกษาได้รับอิทธิพลการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเดียวกัน ย่อมส่งผลต่อความคิด ค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติหรือความคิดที่คล้ายกัน ซึ่งสอดคล้องกับปิยนุช มีชาญ (2534: 80) ที่ได้ศึกษาวิจัยปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า

นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายชั้นตอนคือชั้นตอน การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์และชั้นนำเสนอวิทยานิพนธ์

ส่วนด้านอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า นิสิตกลุ่มวิชาทัศนศิลป์กับกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มีปัญหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตบริหารเวลาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เหมาะสมหรืออีกประการหนึ่งนิสิตอาจจะมีความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องกันกับ อาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์เนื่องจากกลุ่มวิชาทัศนศิลป์เป็นกลุ่มวิชาที่ต้อง ใช้การแปลความหมายของผลงานศิลปะในมุมมองของแต่ละบุคคลในงานศิลปะชิ้นเดียวกันอาจจะมี มุมมองต่างจากอาจารย์ที่ปรึกษาด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น ดังที่ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2524: 49) ได้กล่าวว่าบทบาท ที่สำคัญของอาจารย์ คือ เป็นผู้คอยชี้แนวทางและวิธีการให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จในการเรียน ส่งเสริมพฤติกรรมด้านการสร้างสรรค์ โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้แสดงความรู้ความสามารถ แสดงความคิดเห็น สอดคล้องกับ ปาณิสรา บุญสนอง และ อิศริฐฐ์ รินไชสง (2553: 7) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา บัณฑิตศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ใน กลุ่มเพื่อน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความ แตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัจจัยในการทำ ศิลปกรรมนิพนธ์คล้ายคลึงกันนิสิตได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎีและปฏิบัติด้วยหลักสูตรเดียวกันทำให้มี ปัญหาความพร้อมในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ไม่แตกต่างกัน นิสิตส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่คณะศิลปกรรมจัดให้ในสถานที่เดียวกันอีกประการหนึ่งคือการสนับสนุน จากครอบครัวเรื่องนี้นิสิตมีปัญหาไม่แตกต่างกันอาจจะเป็นเรื่องเงินสนับสนุนซึ่งเช่นกันซึ่งองค์ประกอบ ด้านต่าง ๆนี้เป็นสิ่งที่นิสิตจะต้องใช้ร่วมกับความสามารถของตัวนิสิตเองในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เหมือนกัน ทั้งนี้ เพรสคอตต์ (Prescott. 1961: 14) กล่าวว่าโดยธรรมชาติแล้วบางองค์ประกอบเป็น สิ่งที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่บางองค์ประกอบเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแต่ละคนแตกต่างกันออกไป ในขณะที่ ถาวร จันทศิริ (2539: 91) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีผลการเรียนต่างกัน โดยรวมมีปัญหาในการทำปริญญาานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้าน ประสบการณ์วิชาการของนิสิตและด้านบริการวิชาการจากมหาวิทยาลัย ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความ แตกต่าง

ส่วนด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาในการทำ ศิลปกรรมนิพนธ์แตกต่างกันกับ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความรับผิดชอบในการเรียนมากกว่านิสิตที่ผลการเรียนปานกลางและต่ำกว่าซึ่งส่งผลต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์เนื่องจากการทำศิลปกรรมนิพนธ์ต้องใช้ความรับผิดชอบขยันหมั่นเพียรในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในเรื่องต่างๆ นอกจากนี้นิสิตที่มีผลการเรียนต่างกันจะมีวิธีขอความร่วมมือจากเพื่อนแตกต่างกันจึงทำให้ให้นิสิตที่ผลสัมฤทธิ์การเรียนสูงมีปัญหาในความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนเนื่องจากนิสิตในกลุ่มนี้จะมีความสามารถในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดีจึงอาจจะไม่คอยได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนในเรื่องคำปรึกษาหรือแนวทางแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งจะแตกต่างกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่จะต้องให้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆ จากกลุ่มเพื่อนจึงให้ความใส่ใจกับนิสิตกลุ่มนี้มากกว่าปกติเพื่อที่จะให้สำเร็จการศึกษาพร้อมกัน ดังที่ อุทุมพร จามรมาน (2544: 15) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรต่างๆ เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของการจัดการศึกษาหลักสูตรนั้นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสุมาลี ชาฎกกาญจน์ (2530: 53) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เฉพาะกรณีที่แจ้งขอจบ พบว่า การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ผ่านมากับการสำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษานักศึกษาที่แจ้งขอจบพบว่ามีความสัมพันธ์กันหรืออาจกล่าวได้ว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับสูงจะสำเร็จการศึกษามากกว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลงานวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. ด้านความพร้อมของนิสิต จากการศึกษาพบว่านิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพื่อให้ให้นิสิตมีปัญหาด้านความพร้อมน้อยลง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ควรมีการปรับปรุงหาแนวทางแก้ไขเรื่องการบริหารเวลาของนิสิตให้เพียงพอต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับนิสิตในการวางแผนใช้งบประมาณในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อย่างเหมาะสมและสร้างกำลังใจแก่นิสิตเพื่อให้ให้นิสิตเกิดความมุ่งมั่นและมีความพยายามต่อขั้นตอนและกระบวนการทำศิลปกรรมนิพนธ์เพื่อให้ให้นิสิตมีเป้าหมายในการสำเร็จการศึกษามากยิ่งขึ้น

2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จากการศึกษาพบว่านิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อยู่ในระดับปานกลางเพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต อาจารย์ควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนิสิตให้มากขึ้นซึ่งจะช่วยให้อาจารย์ได้ทราบถึงปัญหาและข้อมูลต่างๆ ที่บกพร่องของนิสิตที่เกิดขึ้นระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์และแนะนำ

ให้นิสิตแก้ไขปัญหาได้อย่างราบรื่นและผลักดันศักยภาพของนิสิตในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้อย่างเต็มความสามารถ และควรเฟ้นจำนวนอาจารย์ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนิสิตที่เพิ่มขึ้น

3. ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรมีการพัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมต่างๆ เกี่ยวข้องกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์เช่น สถานที่แสดงผลงาน วัสดุอุปกรณ์สำหรับสร้างผลงาน การอำนวยความสะดวกในด้านบุคลากร แหล่งค้นคว้าหาข้อมูล เป็นต้นให้มีความทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต เพื่อให้การทำศิลปกรรมนิพนธ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในกลุ่มเพื่อนร่วมคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรมีกิจกรรมที่นิสิตต่างสาขาวิชาได้ทำร่วมกันอย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร เพื่อเพิ่มการแลกเปลี่ยนทัศนคติ ความรู้ระหว่างสาขาวิชา ซึ่งจะนำไปสู่การช่วยเหลือกันซึ่งกันและกันในระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์

5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพื่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้อย่างเต็มศักยภาพครอบครัวมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นกลไกที่ให้ทั้งกำลังใจและแหล่งเงินทุนสำหรับนิสิต ครอบครัวควรจะมีการติดตามการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตอย่างใกล้ชิดเพื่อให้มีกำลังใจในการสร้างผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการประเมินติดตามคุณภาพของการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เพื่อทราบข้อบกพร่องจุดอ่อนของการทำศิลปกรรมนิพนธ์ และหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการทำศิลปกรรมนิพนธ์ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาความคิดเห็นของนิสิตของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่เปิดสอนคณะศิลปกรรมศาสตร์ และมีการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการวางแผนและนโยบายที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและตลาดที่จะรองรับนิสิตที่จบการศึกษา

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต โดยจำแนกตามตัวแปรอื่นๆ เช่น อายุ ประสบการณ์ทางศิลปะ เป็นต้น เพื่อทราบอิทธิพลที่ส่งผลต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. (2533). *การบริหารกิจการนักเรียน เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กนกรัตน์ แจ่มวิภูกุล. (2545). *การศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ขัตติยา น่ายาทอง. (2551). *การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2547). *แนวปฏิบัติในการทำศิลปะนิพนธ์*. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2553, จาก www.kku.ac.th
- คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2536). *สถาปนาคณะศิลปกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: เจ.ฟิล์ม โปรเซส.
- (2541). *คู่มือการเรียบเรียงและการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2547). *หลักสูตรคณะศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2552). *ประวัติความเป็นมา*. สืบค้นเมื่อ 7 พฤษภาคม 2552, จาก www.swu.ac.th
- จรัส สุวรรณเวลา. (2540). *บนเส้นทางอุดมศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันจิรา กลิ่นมาลี. (2552, 10 กรกฎาคม). *สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- จุไร ชุมรัมย์. (2526). *สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี สะพรั่ง. (2549). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชีวภัทร ธรรมเกษร. (2552). *ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ณัฐพล ศรีธรรม. (2552, 25 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดิฐฎา นุชบุษบา. (2552, 10 มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เต็มพงศ์ มานาบ. (2552, 10 มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถาวร จันทศิริ. (2539). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. ปฏิญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2534). *เทคนิคเบื้องต้นในการให้คำปรึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญพร บุษปฤกษ์. (2543). *บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาในทัศนะของนักศึกษา และปัญหาในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาเขตกลุ่มช่างอุตสาหกรรมใน ส่วนกลาง สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. ปฏิญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทน์ภัส มีครุฑ; และ จี๊ด คำประเสริฐ. (2553). *รายงานการวิจัยปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้*. ปฏิญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นุสรรา ตติไตรกุล. (2545). *ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน*. ปฏิญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2534). *คู่มือการเขียนรายงาน ภาคนิพนธ์ และปฏิญานิพนธ์*. กรุงเทพฯ: ไอเดีย สแควร์.
- บุษกร เพชรวิวรรธน์; จิราภรณ์ บุญส่ง; และ พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2534). *รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปาณิสรา บุญสนอง; และ อิศรัฎฐ์ รินไชสง. (2553). *ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. วิทยานิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.

- ปิยนุช มีชาญ. (2534). ปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปรินทิพ (บริหารการศึกษา). ปัตตานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีดา ไกรสาสัย. (2547). ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินทิพ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภราดร อ่อนแก้ว. (2552). สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัยในทัศนะของนักศึกษา. ปรินทิพ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัสสร ลิมานนท์. (2544). บทบาทเพศสตรี กับการพัฒนา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยประชากรศาสตร์
- พจนา สมทรัพย์. (2548). ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการให้บริการการศึกษาของคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินทิพ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พัชรภรณ์ ยอดสุวรรณ. (ม.ป.ป.). ปัญหาการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2-3 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. ปรินทิพ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรินทร์ วัชรทัย. (2552, 15 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พร พรหมมหาราช. (2545). วิเคราะห์ปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปรินทิพ กศ.ม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาประยูร สุยะใจ. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของ นิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนิดา สมประจบ. (2542). พฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารนิเทศทางศิลปะของนักศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- พิชิต มีพจนา. (2532). ปัญหาการทำปรินทิพของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. ปรินทิพ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. ถ่ายเอกสาร.

- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. (2518). *ความสัมพันธ์ในหมู่นิสิตนักศึกษา ใน คัมภีร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ: เจริญวิทย์การพิมพ์.*
- (2524). *การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา.* กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนุษย์สัมพันธ์. (2551). *มนุษย์สัมพันธ์ Human relations.* สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2551, จาก www.novabizz.com
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2547). *คู่มือการเรียบเรียงภาคนิพนธ์.* สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2555, จาก www.dusit.ac.th.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2543). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.* กรุงเทพฯ: สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยี่สุน เสรีบุรณพงศ์. (2526). *การศึกษาปัญหาส่วนตัว สังคม และการเรียนของนิสิตต่างจังหวัด ซึ่งกำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในกรุงเทพมหานคร.* ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุจิรี ภูสาระ. (2531). *ปัญหาการสอนในระดับอุดมศึกษา และแนวทางแก้ไข. การสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “การสอนในระดับอุดมศึกษา”.* กรุงเทพฯ: สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ลาวัลย์ จักรานัฐวัฒน์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรินทร์ แก้วลา. (2531). *สิ่งแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครูนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา)* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2525). *นิสิตนักศึกษา ; หลักการแนวปฏิบัติและปัญหา.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- (2530ก). *บุคลากรนิสิตนักศึกษา.* กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2530ข). *อุดมศึกษา.* กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วณิชชา ภราดรสุธรรม. (2552, 7 พฤษภาคม). *สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- วัลย์พร ศรีเชียงราย. (2542). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2537-2539. ปรินญาณิพนธ์. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด สูตรสำเร็จหรือกระบวนการ*.
กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2541). *คู่มือการเรียบเรียงและการสร้างสรรค์ศิลปกรรมนิพนธ์*. กรุงเทพฯ:
คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2542). *รายงานคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2536-2542*.
กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2545). *ทัศนศิลป์วิจัย*. กรุงเทพฯ: สันติศิริ.
- วิสูตร จำเนียร. (2543). *การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษา
นักศึกษาในราชภัฏธนบุรี*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีรศิลป์ ธนาพุ่มเพ็ง. (2552, 22 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภกิจ สุวรรณวิจิตร. (2552, 5 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์. (2539). *การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรม
สามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2548). *นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาสถาบัน
ครอบครัว*. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2555, จาก www.women-family.go.th
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2552*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2551). *คู่มือการ
ประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2525). *“ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมผลิตนักศึกษาในปัจจุบันและ
อนาคต”* ใน *สรุปและประเมินผลการสัมมนาผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ครั้งที่ 4 ณ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. ขอนแก่น: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2535). *ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย*. กองบริการ
การศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2537). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1: พื้นฐานการบริหารการศึกษา*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
เกษมบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษม. (2548). *คำอธิบายรายวิชา4902*

ศิลปนิพนธ์ : Art Thesis. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2555, จาก www.artnet.chandra.ac.th

สมจิตร์ แก้วมณี. (2551, 5 มกราคม-มิถุนายน). *ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับ*

มหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ .

วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตปัตตานี. 4(1): 150.

สมปอง ดวงไสว. (2554). *ศิลปนิพนธ์เส้นทางเริ่มต้นศิลปิน*. สืบค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2555,

จาก www.bangkokbiznews.com/home/detail/life-style/culture.html

สมศักดิ์ สินธุระเวชฎ์. (2542). *ยุทธศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

สบพร ชูทรานนท์. (2527). *ความเครียดและสภาพแวดล้อมในการทำงานของทันตแพทย์*.

วิทยานิพนธ์ (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุชาติา ชินะจิตร. (2540). *ความเป็นนานาชาติบนเส้นทางอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัตร ส่องแสงจันทร์. (2539). *ห้องสมุดและการจัดการเทคโนโลยีในห้องสมุดและบริการของ*

ห้องสมุด. หน้า 37. กรุงเทพฯ: บรรณศาสตร์11.

สุมาลี ชาฎกกาญจน์. (2530). *รายงานการวิจัยเปรียบเทียบตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จ*

การศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

เฉพาะกรณีที่แจ้งขอจบ. กรุงเทพฯ: สำนักบริการทางวิชาการและประเมินผล

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุวีร์รัตน์ ศรีบุญเรือง. (2550). *การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้*

ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในกลุ่มศูนย์สุขศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปริญญาโท กศ.ม (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุวพร ตั้งสมวรพงษ์. (2545). *เอกสารประกอบการสัมมนากระบวนการวัดและกลยุทธ์ในการพัฒนา*

นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สิริรัตน์ คุณจักร. (2539). *การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ระดับ*

มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปี

การศึกษาหรือมากกว่าสองปี. วิทยานิพนธ์ (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิต

วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมร มะนาวหวาน. (2548). *การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ ระดับ*

บัณฑิตศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.

- อัจฉรา วัฒนางรงค์. (2545). *สรุปคำบรรยายวิชา อษ 611 สัมมนาปัญหาด้านวิชาการในระดับอุดมศึกษา. (เอกสารประกอบการบรรยาย)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดิศักดิ์ พันพูน. (2552, 16 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาทิตยา ทรัพย์สินวิวัฒน์. (2552, 18 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาภาพร บูลศรี. (2546). *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่องานบริการและสวัสดิการของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(สาขาวิชาการอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). "หลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" เอกสารการสอนชุดวิชาการ พัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Bennett. M.E. (1952). *College and life*. New York: Mcgraw-Hill.
- Buesher, R. M. (1969). The Relationship between Selected Noncognitive Variables and Academic Achievment of College Women in Various Field of Study. *Dissertation Abstract*. p.30.
- Cronbach, Lee J. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. 5th ed. New York: Harper and Row Plubishers.
- DeCoster, Devid Arther. (1971, May). Some Effects of Different Classroom Conditions Interpersonal Relationship, Personal Adjustment and Achievement for College Freshmen. *Dissertation Abstracts International*. 31: 57-59.
- Ferguson, George A. (1980). *Statistic Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. New York: McGraw – Hill.
- Fleming, Michael C.; & Nellis, Joseph G. (1994). *Principles of Applied Statistics*. London: Routledge.
- Macquary, J.P. (1953, April). Some relationship between Nonintellectual Characteristic and Academic. *Journal of Educational Psychology*. 44: 215.
- Prescott, Donail A. (1961). *A Report of Conferences on Study, Education Bulletin*. Bangkok: Chulalongkorn University.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

79

ส่วนราชการ   บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ   โทร. 5664

ที่   ศธ 0519.12/0935   วันที่ 14 มกราคม 2555

เรื่อง   ขออนุมัติเคราะห้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน   คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

          เนื่องด้วย นายสุทธิพงษ์ พลอยสด นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.จาร์วรรณ สกุลคุ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังฉรา วัฒนานรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ เพื่อขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 จำนวน 396 คน ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2556

          จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติเคราะห้ให้ นายสุทธิพงษ์ พลอยสด ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรทัศน์ .....

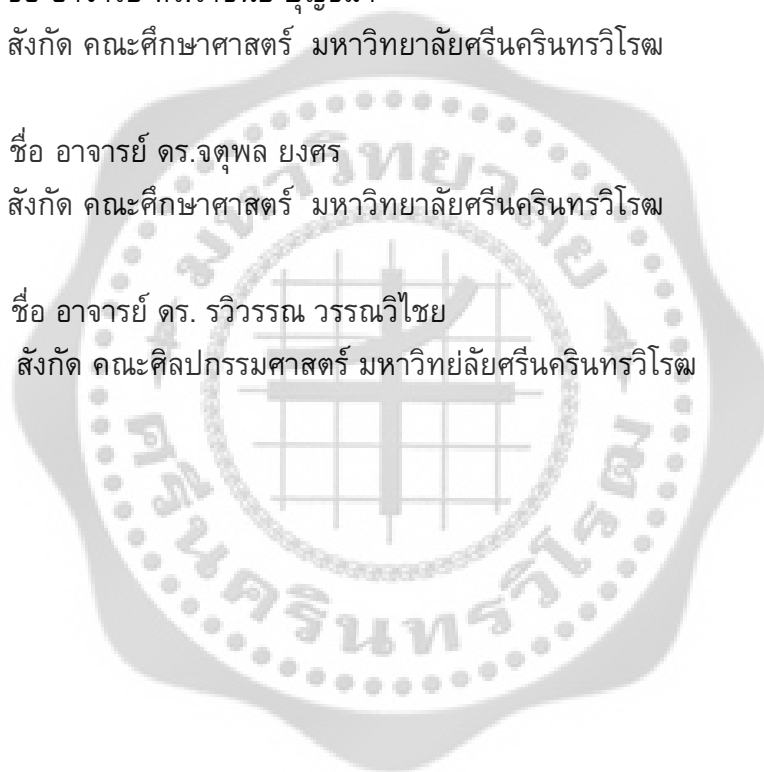

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ อาจารย์ ดร.อรรรณพ โพธิสุข
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ชื่อ อาจารย์ ดร. รวีวรรณ วรรณวิไชย
สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/1๒51 วันที่ 1๘ กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายสุทธิพงษ์ พลอยสด นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.จากรุวรรณ สกุลคู และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถวาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสุทธิพงษ์ พลอยสด และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083-073-8542

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ   โทร. 5664

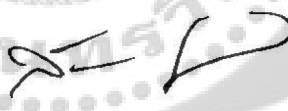
ที่   ศธ 0519.12/๐1๐๘   วันที่   ๘   มกราคม 2556

เรื่อง   ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน   อาจารย์ ดร.อรรณพ โภธิสุข

          เนื่องด้วย นายสุทธิพงษ์ พลอยสด นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.จากรุวรรณ สกุลคู่ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

          จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสุทธิพงษ์ พลอยสด และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันตวิวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083-073-8542

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ   โทร. 5664

ที่   ศธ 0519.12/ ~~10~~ 107   วันที่ ๙ มกราคม 2556

เรื่อง   ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน   อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมมา

          เนื่องด้วย นายสุทธิพงษ์ พลอยสด นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกกุลคู และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

          จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสุทธิพงษ์ พลอยสด และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083-073-8542

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ   โทร. 5664

ที่   ศธ 0519.12/0106

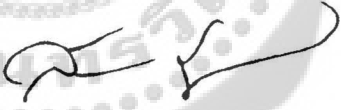
วันที่   ๙   มกราคม 2556

เรื่อง   ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน   อาจารย์ ดร.จตุพล ยงคร

เนื่องด้วย นายสุทธิพงษ์ พลอยสด นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ สกุลคู และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาานิพนธ์ ในกรณีนี้บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสุทธิพงษ์ พลอยสด และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรทัศน์ 083-073-8542

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ   โทร. 5664

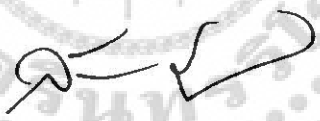
ที่   ศธ 0519.12/๐1๐๑   วันที่   8   มกราคม 2556

เรื่อง   ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน   อาจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย

เนื่องด้วย นายสุทธิพงษ์ พลอยสด นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ สกุลคู และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนามรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสุทธิพงษ์ พลอยสด และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083-073-8542

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

1.แบบสอบถาม เรื่อง “ ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บข้อมูลในการศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับความพร้อมของนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษา การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และการสนับสนุนจากครอบครัว

2.แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นการถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพและรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่เป็นจริงและเติมในช่องว่าง

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. กลุ่มวิชา

( ) กลุ่มวิชาออกแบบทัศนศิลป์

( ) กลุ่มวิชาศิลปะการแสดง

( ) กลุ่มวิชาทัศนศิลป์

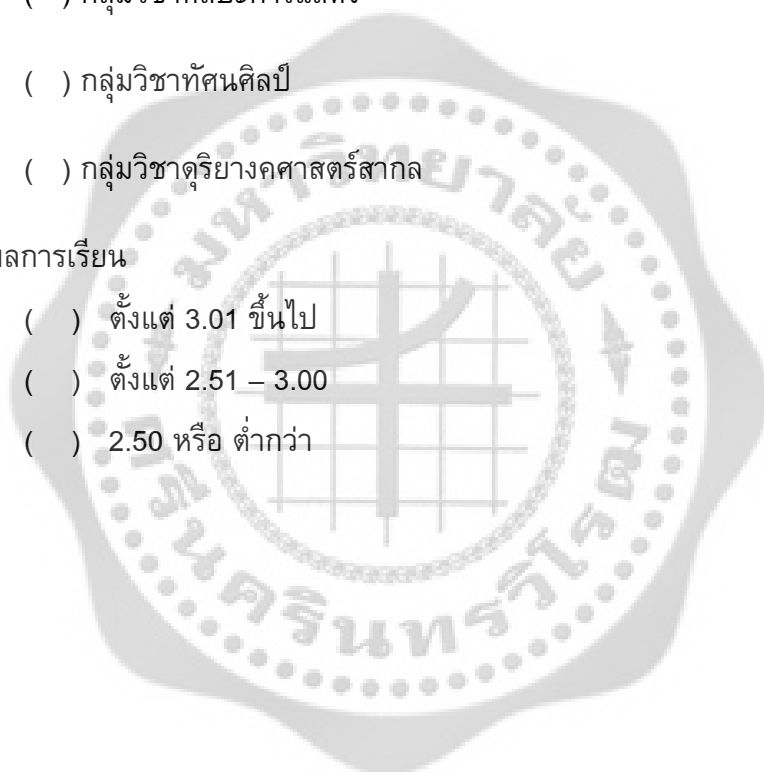
( ) กลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

3. ผลการเรียน

( ) ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป

( ) ตั้งแต่ 2.51 – 3.00

( ) 2.50 หรือ ต่ำกว่า

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ
ตอนท้ายของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น**
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำถามเกี่ยวกับปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต
ปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความพร้อมของนิสิต
ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
และด้านการสนับสนุนจากครอบครัวตามความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	ด้านความพร้อมของนิสิต ระยะเวลาในการเตรียมตัวหาข้อมูลของนิสิต ไม่เพียงพอ					
2	ความมีวินัยต่อตนเองของนิสิตในการให้ เวลาสำหรับการทำศิลปกรรมนิพนธ์ไม่ เพียงพอ					

ข้อที่	ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3	นิสิตมีความทักษะในเชิงปฏิบัติในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ไม่เพียงพอ					
4	นิสิตขาดความสนใจในเรื่องระยะเวลาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์					
5	นิสิตมีงบประมาณไม่เพียงพอในการทำศิลปกรรมนิพนธ์					
6	นิสิตขาดความตรงต่อเวลาในการขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา					
7	นิสิตขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อค้นคว้าหาความรู้ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์					
8	นิสิตขาดความรู้เกี่ยวกับการขอรับบริการต่างๆที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดเตรียมสำหรับสร้างผลงาน					
9	นิสิตมีความวิตกกังวลในการสร้างผลงานให้สำเร็จ					
10	สุขภาพของนิสิตไม่เอื้ออำนวยในการสร้างผลงาน					

ข้อที่	ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11	ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวนอาจารย์มีไม่เพียงพอกับนิสิต					
12	อาจารย์ส่วนใหญ่มีเวลาน้อยในการให้ คำปรึกษา					
13	อาจารย์ขาดการกระตุ้นให้นิสิตเกิดความ กระตือรือร้นในการทำศิลปกรรมนิพนธ์					
14	อาจารย์ไม่เปิดโอกาสให้นิสิตแสดง ความคิดเห็นในผลงานของตน					
15	อาจารย์ขาดการแนะแนวการแก้ปัญหาที่ เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการสร้างผลงาน ของนิสิต					
16	อาจารย์ส่วนใหญ่ขาดการติดตามความ คืบหน้าในการสร้างผลงานของนิสิต					
17	อาจารย์อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอน กระบวนการสร้างผลงานไม่ค่อยชัดเจน					
18	อาจารย์ไม่ค่อยแนะนำแหล่งค้นคว้าที่ หลากหลาย					
19	อาจารย์ส่วนใหญ่ขาดการให้กำลังใจนิสิต ในการสร้างผลงาน					

ข้อที่	ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
20	อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับนิสิตทำให้เกิดปัญหาในการสร้างผลงาน					
21	ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ เครื่องมือที่ช่วยในการสร้างสรรค์ผลงานของนิสิตขาดประสิทธิภาพไม่ทันสมัย					
22	จำนวนห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอต่อจำนวนนิสิต					
23	บริการห้องสมุดมีหนังสือ เอกสารตำราสำหรับค้นคว้าไม่เพียงพอ					
24	สถานที่แสดงผลงานที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้มีบริเวณคับแคบ					
25	นิสิตไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อขอใช้บริการต่างๆของทางคณะศิลปกรรมศาสตร์					
26	บริการแหล่งค้นคว้าข้อมูลสำหรับนิสิตมีไม่หลากหลาย เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องโสตทัศนศึกษา					

ข้อที่	ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
27	ช่วงเวลาที่ฝ่ายบริการกำหนดให้ใช้บริการด้านต่างๆไม่สะดวกสำหรับนิสิต					
28	บุคลากรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในการให้บริการไม่เพียงพอต่อจำนวนของนิสิต					
29	บรรยากาศของคณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่ส่งเสริมความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน					
30	กฎ ระเบียบ ในการขอใช้บริการต่างๆไม่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการรับบริการของนิสิต					
31	ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ความร่วมมือจากเพื่อนในสาขาวิชาเดียวกันในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ไม่เพียงพอ					
32	เพื่อนนิสิตในสาขาวิชาเดียวกันขาดการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน					
33	ขาดการแนะนำวิธีการสร้างผลงานจากเพื่อนนิสิตในสาขาวิชาเดียวกัน					
34	ในการทำงานเป็นกลุ่มของนิสิตมักมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน					

ข้อที่	ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
35	นิสัยขาดความรับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม					
36	นิสัยมีเวลาไม่ตรงกันจึงยากต่อการทำงานเป็นกลุ่ม					
37	นิสัยมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างสาขาน้อยจึงยากต่อการขอความช่วยเหลือ					
38	การแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนยังไม่เพียงพอ					
39	นิสัยขาดความช่วยเหลือจากเพื่อนรุ่นพี่หรือรุ่นน้องในสาขาวิชาเดียวกัน					
40	นิสัยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนเมื่อเกิดปัญหาระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์					
41	ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว เงินทุนที่ได้รับจากครอบครัวไม่เพียงพอต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์					
42	นิสัยขาดกำลังใจจากบุคคลในครอบครัว					

ข้อที่	ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
43	บุคคลในครอบครัวไม่เข้าใจกระบวนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต					
44	นิสิตไม่ได้รับคำแนะนำจากครอบครัวเมื่อเกิดปัญหาระหว่างการสร้างผลงาน					
45	การปรึกษาหารือระหว่างนิสิตกับบุคคลในครอบครัวยังไม่เพียงพอ					
46	นิสิตขาดการกระตุ้นจากครอบครัวในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ให้สำเร็จ					
47	นิสิตขาดแรงผลักดันจากครอบครัวเพื่อเป้าหมายในอนาคต					
48	นิสิตขาดความช่วยเหลือโดยตรงจากครอบครัวเนื่องจากภูมิสำเนาที่ห่างไกล					

ภาคผนวก ก

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

1. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .978
2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) ของแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	4.230	16	2.995
2	4.283	17	3.846
3	5.694	18	4.506
4	5.815	19	5.936
5	3.344	20	4.562
6	5.380	21	3.846
7	3.293	22	3.494
8	5.741	23	2.968
9	3.192	24	4.604
10	4.742	25	7.110
11	5.372	26	8.731
12	3.325	27	2.365
13	4.264	28	4.230
14	5.766	29	3.162
15	3.751	30	9.021

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
31	7.567	41	4.710
32	8.841	42	3.754
33	9.223	43	6.499
34	9.535	44	11.666
35	8.769	45	8.769
36	5.701	46	3.997
37	3.179	47	3.997
38	5.235	48	5.495
39	5.023		
40	3.480		

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสุทธิพงษ์ พลอยสด
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 30 พฤษภาคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดปทุมธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 19/26 หมู่ 9 ตำบลบางกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท กรีนไลฟ์ จำกัด สุขุมวิท 11 กรุงเทพมหานคร 10110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2549

ศศ.บ. (ศิลปกรรมศาสตร์)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ.2556

กศ.ม. (การอุดมศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

